

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΒΕΡΑΝΣΕΡΟΥ 1
ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ
10577 ΑΘΗΝΑ

τα δικά μας
νεα από τον

ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΦΥΛΟ 67ο
ΦΕΒΡΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΗΣ 1995

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Δε σκύβουμε το κεφάλι!

Όλοι στη
συγκέντρωση
στις 9.30
το πρωί
στην
πλατεία
Κάνιγγος

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ -ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ

Τετάρτη 1 Μάρτη

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ
ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΜΑΣ

Όλοι οι
συνταξιούχοι
οικοδόμοι,
εργαζόμενοι
στα συναφή

14 ΜΑΡΤΗ ΩΡΑ 11.00

Συγκέντρωση
στα γραφεία
του Συνδικάτου
στην πλατεία
Κάνιγγος

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΑΓΩΝΑ, ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ, ΣΤΗΝ ΗΘΙΚΗ ΚΑΤΑΠΤΩΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΗΘΙΚΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΙΝΕΙ!

Η κρίση της πολιτικής και τα αδελφά του δογματισμού

Μπορεί η σκανδαλολογία και η σκανδαλοθρία να κατακλύζουν την κοινωνική ζωή του τόπου, το πραγματικό όμως σκάνδαλο βρίσκεται στην κυρίαρχη πολιτική που καταπνίγει τα δικαιώματα των εργαζομένων και τη λαού

Φταίει λοιπόν η πολιτική ή οι πολιτικοί για την πρωτόγνωρη κρίση ηθικής, που πλήττει τη χώρα και την κοινωνικοπολιτική ζωή του τόπου. Είναι τελικά όλοι ίδιοι ή μιλιάς υπάρχουν και κόποι που καταράσσονται ο ξεχωριστόν από τη ασπία του πολιτικού συστήματος; Όλοι τα...

...όλοι τα «παίρνουν», όλοι είναι αναδιπλωμένοι και κοιτάζουν μόνο το συμφέρον τους και το αμύθητο της ταπείνωσης. Μιλιάς τελικά δεν αξίζει τον κόπο να ακολουτεί κανείς με το κοινό, με την κοινωνική ζωή, με το πρόβλημα του τόπου, με τη διεύρεση που πρέπει να βρεθεί για να βγει αυτή η χώρα από το τέλμα. Μιλιάς τα μόνο που μας έμεινε, είναι να καταζώμεν και με εμείς το δικό μας, στο-ματί, συμφέρον, το οποίο κερδίζουμε και από εκεί και πέρα δεν πάει να καεί ο κόραος όλος.

Ε, όχι λοιπόν, δεν είναι όλοι ίδιοι. Δεν κοιτάζουν όλοι να σπείρουν τις βίλες τους, να αποκόψουν δέντρα, να αναζητήσουν όλα τις μίζες και το ρουσφέτι. Δε θυσιάζουν όλοι την προσωπική τους αξιοπρέπεια για να βγάλουν πέντε φράγκα παραπάνω. Υπάρχουν κάποιες, και αυτές που αγωνίζονται, όχι για το δικό τους συμφέρον αλλά για το συλλογικό, που αγωνίζονται για τα δικαιώματα και για την προκοπή αυτού του τόπου. Και υπάρχουν τέτοιοι σε όλους τους πολιτικούς σχηματισμούς, ανεξάρτητα από το αν συμφωνούν κανείς μαζί τους ή διαφωνεί. Μόνο που ανάλογα με την πολιτική φιλοσοφία, με τις πολιτικές χώρες, διαειρατίζονται ή συρρικνώνονται οι δυνατότητες για το να υμνήσουν τα εκδηλώσεων και να γίνουν κυρίαρχοι. Αν η πολιτική είναι τελικά αυταπάτη, αν βοηθάει στην καταστράτηξη των συμφερόντων των εργαζομένων, αν υποκαθιστά το συμφέρον αυτού του τόπου, τότε πού τα υμνήσει ακόμα, που πάουν το πένα γράφ. Πώς θα βγάλουν τη σφραγίδα τους από εξάλλους; Πώς θα καταπολέμουν να αναεπιλήθουν τη δράση των ύπαικτων και παράνομων κληματαίων που υπονομιματίζονται στο κοινό συμφέρον.

Αντίθετα, αν η πολιτική είναι φιλαλεική, αν κριτήριο είναι το συμφέρον των εργαζομένων και ολόκληρου του λαού, αν οι προσπάθειες, επιτελούνται στην υπηρεσία των λαϊκών κατακτήσεων και στη διεύρυνσή τους, τότε ναι, δεν υπάρχει χάρος και έλεος για να εκτερίνισαν οι άνομοι επιθυμίες, οι ύπαικτοι συλλογικές και η υπάδουλη σκανδάλων.

Όρια όληα, θα πει κανείς, αλλά νίτση στην πράξη τι γίνεται. Εδώ νίτση χάρος, κάθε μέρα βίλες γίνονται, βίλες, για σκάνδαλα, για βίλες τις 15 καμινέδες, για μύπηρες με πεντοχίλια. Εδώ παραπέμπονται σε δικές αλλάχρητη πρωθυπουργού, αλλά τώρα αν εμείς δεν βγαίνει όληη με αυτή της ιστορίας, αλλά συγκυλότητα. Οι επιχειρήσεις γράφουν και αποκαλύπτουν καθεμιά και νέα σκάνδαλα, όπως και αν είναι η πολιτική τους, τα οποία, όπως σπάζει κούβερτα και αν είναι στην πηγή. Εδώ ολόκληρος

πρωθυπουργός απκένωται και φρενεί από τη βουλή και αποκαλεί επισημάως φίλο του τον Κουρφ, αν και οι «καυρήδες» γράφουν ανεκώς για τα δικα του σκάνδαλα. Εδώ ο τόπος βυθίζεται όλο και περισσότερο σε ένα βάθρο σκανδάλων,

μπε ή πρόσων, και κανείς δεν έχει τη στοιχειώδη φιλοσοφία να παρατηρήσει. Εδώ πρώην πρωθυπουργός παραπέμπεται σε δική για μίρες στην υποθεσίση ΑΓΕΤ, η υποθέσιση δεν βγαίνει, κουλκωνάται, οι ίδιοι που τον παρέπεμψαν

υψηλόνων ανασταθεί τη διεύρεσις, ο Κακούκογιάννης βγαίνει ανεκώς βλε στοιχεία, και παρ' όλα αυτά όλο μένουν στη ακία. Τι να κάνεις, άραγε, μέσα σε μια τέτοια κατάσταση.

Λεπτομέρεια. Ναι, όλοι μιλούν για σκάνδαλα, όλοι αποκαλύπτουν σκάνδαλα, ποιος όμως μιλάει και αποκαλύπτει το ένα και πραγματικό μεγάλο σκάνδαλο, Σκάνδαλο που δεν είναι άλλο από την κυρίαρχη πολιτική,

την πολιτική που κοινοπραξίαει το λαϊκό συμφέρον και το δικαιοσύνη, που επιβάλλει τη σκληρή μονοπλευρή λιτάτητα, που προκαλεί κύματα ανεργίας και φρενεί σε απόγνωση εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες οι οποίες δεν έχουν τη τύχη ημερησίως να έχουν: Την πολιτική που ξεπουλάει τις παραγωγικές κρατικές επιχειρήσεις, όχι για να επωφεληθεί από τις κόνες εδούς μίζας και προμήθειες, αλλά για να απομυθεύει τις πολυεπίκες και το μεγάλο κεφάλαιο; Την πολιτική που στέρει τα κεφαλαίους δικαιοσύνη στη μορφή που αποκαλύπτει χιλιάδες νέους, που στέρει το κεφαλαίους δικαιοσύνη στην υπαία από κοινότητα της ελεύθερης αγοράς, που στερήσει σε εξάθληση τους εργαζομένους, που υποθρεύει καθεμιά την εθνική ανεξαρτησία της χώρας, που εκχωρεί τον έλεγχο των μέλλων στους ξένους προτεστές, σε όλους τους τομείς της κοινωνικοοικονομικής ζωής του τόπου. Γ' αυτό το κυρίαρχο, το μεγάλο, το εγκληματικό σκάνδαλο, γ' αυτό το θεομηνιαίο όλο και εγκληματικότερα βραβειοτήτων σε θόρας του λαού, ποιος άραγε μιλάει και ποιος αγωνίζεται, ναχτεί και μέρα, για την αποκαλύψη και για την αποκαλύψη των εγκάων.

Αυτή είναι η ουσία του ζητήματος και όχι οι καθιερωμένες κοκορομαχίες των εκπροσώπων του δικαιοσύνη, που επιδιώκουν σε οικουαία για την υπαία πολιτικής. Ο πραγματικός στόχος και των δύο, αλλά και των παρατρέμενων τους, είναι ακριβώς η συγκάλυψη αυτού του μεγάλου σκάνδαλου, για το οποίο υπεύθυνοι είναι και οι δύο. Κοινή η ευθύνη, κοινή και η προσπάθεια να μη γίνει η αυσία αυτής της παράνομης και ανήθικης πολιτικής, κοινός και ο στόχος να αποτραπεί κάθε κίνδυνος για την απρόσκοπτη εφαρμογή της. Δεν προεκτελεί, λοιπόν, για κρίση της πολιτικής, πρόκειται για κρίση της κυρίαρχης πολιτικής και για το πού πρέπει να καταλάβουν καλά όλοι οι εργαζόμενοι, όλοι όσοι πονάνε και μάτωνα για την ζωή. Όπως πρέπει όλοι να έχουν κοινόν το αδελφόν τους και να μην τους ανησυχίαει, δεν είναι η απόδειξη και οι απονομαίους, δεν είναι η λογική του «έγω που σπάζω μπα και τους κομωόν το αδελφόν τους, να μην τους ανησυχίαει, δεν είναι η απόδειξη για τη χώρα και τα μεγάλα πρόβληματα που αντιμετωπίζουμε όλοι στην καθεμιά μας ζωή. Αντίθετα, η μεγαλύτερη ουσιαστική καταπίεση που μπορεί να υποφέρει Άσες και διεξέδοσ στα πρόβληματα τα στοιμα και της οικογένειας. Ο αγώνας είναι και δύσκολός και επίπονος, ουσιαστικός και άσπρος και ακνετήρη η ηθική κοινοπραξία που προφάρεται.

Εικόνα σου είμαι κοινωνία...

Ο βρόμικος ρόλος του Τύπου και των Μέσων Μαζικής Ενιμέρωσης στην ηθική κρίση που πλήττει τον καπιταλιστικό κόσμο

Όλος αυτός ο αγέρας της σκανδαλολογία, με αφορμή την ανασταθεί διεώς το Κ. Μπρόστοκη για την ΑΓΕΤ και το «ποθεν έλαχε» της βίλες του Α. Παπανδρου, έφερε έστω με δραματικό τρόπο το ρόλο των Μέσων Μαζικής Ενιμέρωσης και του Τύπου γενικότερα στις κοινωνικοοικονομικές εξελίξεις.

Το πρώτο ερώτημα που ακουάται είναι βέβαια το κατά ποσο συμβάλει οριστικόσ ο Τύπος στην αποκαλύψη των σκανδάλων ή αντίθετα στον αποπροσανατολισμό του λαού από τα πραγματικά του πρόβληματα. Και δεν έχει - νομίζουμε - κανείς την ψευδοπίσθη ότι αυτό είναι ακριβώς που συστηματικά λείπουν από τις σελίδες των εφημερίδων και από τα προγράμματα ηθικιστικών καναλιών. Είναι οι ίδιοι που προσπαθούν να μας εντυπωσιάζουν με τους κραυγαλέους τίτλους και τις πομπώδεις αφηγήσεις, φρενάρι και τρελάει εδύσεις με μόχο στην εν εξοφλήση της ευκόλης αναγνωσιμότητας ή θεματικού και απιστερο σκοπό το μεγαλύτερο μερικό από την «πίση» των διαφημίσεων.

Γ' αυτός, δεν αποτελεί εδύση οι σπουδές χιλιάδων εργαζομένων και το ξεπουλάμε είναι πινούκι σφκής των κρατικών επιχειρήσεων. Όταν όμως σπονταί να μιλήσουν για όσα και παρατηρεί, η για τους καμινέδες της βίλες όληη, τότε να, αυτό είναι εδύση. Γενικά, εδύση είναι καθεμύ που εντυπωσιάζει, αλλά γράφει, να χλαζει τη βήπινα του συστήματος και που μπορεί να προσανατολιστεί τον εργαζομένο πριν την κυρία πιά των δεινών που υφίσταται καθεμιά από.

Και όλα αυτά που το πλάσσουν με την απιστή επνομία της «ελευθέρης ενιμέρωσης» και της «αντικειμενικής δημοσιογραφίας», για την οποία σκόζου κοκορομαχία τα μιάτια τους. Κάποτε πρέπει να τελειώνεται αυτό το παραμύθι της θήρεν ελευθερίας (γιατί οι ίδιοι που έχουν υφιστά την πανήρη της ελευθέρης ενιμέρωσης, είναι οι ίδιοι που διοικούν την στρατηγόληση). Είναι οι ίδιοι που κούβουν από τα τηλεοπτικά πελά και από τα δελτία εδύσεων κάθε φωνή από οποιεσδήποτε στην πολιτική του ξεπουλάματος, της εδύρησις και της λιτότητας, ενώ την ίδια στιγμή προσφέρουν σε ονομαίους δόσεις τη χολοστήρα των όδων της υποκατάστατων των τηλεοπτικών προγραμμάτων και τη διαρκή εκπαίδευση των παιδιών μας στο έγκλημα, στις πομπές τέλμας, στην παντοφία και τον παγοπινάκι.

Αυτά οι λοκαρτέδες της παραμπήτικης, με οποία εδύεται και να παρουσιάζονται - οικονομική, εκδοτική, πολιτική - μπορεί κάποια στιγμή και εν μέσω των εωρητικών τους απειθώσεων, να βρύναν στα κόρη ο όλοσ το απλήτω του άλλου. Αν όμως την πάτησαν με τη δήλωση του πρωθυπουργικού «ποθεν έλαχε», φρενόντος στο προσηκούν για βίλες, ποτέ από τηλεοπτικό σπούντιο τα οποία διαμετρώνται, δεν φρενέται να γίνει ουσιαστική κούβερτα για το ποθεν έλαχε, κούβων άλλων περιουσιακών στοιχείων. Για τις βίλες και τα παραροσκαίωμα χρηματοκόβια εκείνων που σπώνουν τον βρόδα, αλλά και το σίμα των εργατών. Για τους λίσταδες και τους

κενούς της ΠΕΤΡΟΛΙΑ, για τους Κυριακόσ και τους πινόμενους νομισμαίους και τους Βαρθινόουκονομικούς και τους εργάτες της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης που κόπηκαν σε κόπια σιμωρί, για τους Μπένουδες και τους σκανδαλίους που σταβρίζονται σε κάποια σκαλοιάνα ή θάρακιν σε κάποια εκκαμωτήρια. Αυτά δεν είναι εδύση, το πολύ - πολύ να περάσουν στα μύα κάποιου εωρητικόν δελτίου στην εξημερίωση. Ετσι, τωραίως και ομμερσο στους φορεσις των αλληλοκόπιας κούβων αναμεταξύ της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας της άρχουσας τάξης. Ετσι έγινε ο Κρούσης «οικουκρατισμός», έτσι ο Τσοζατόγιαννός έγινε διαμεσολαβήτης για τα θαλασσοδουλιών του Κουρτί, έτσι ο Λαυρακάς ανέδοσεκατέβη κυβερνήτης και έγινε διηκτής και κυρίαρχος θεματοφύλακος του ευσεληγικού πολιτισμού.

Ενα λοιπόν, είναι βέβαια. Οσο ανεξαρτήη η κατοχή των ΜΜΕ από την ολιγαρχία του πλούτου, η αλληλοδιαπύλη των συμφερόντων της με τους πολιτικούς εκφορέτες της θα εκραβώσεται σε όλα της υπαίτια και με τον πιο κυνικό τρόπο και στον τόπο της ενιμέρωσης. Δε διαπομεινεται όλο και περισσότερο η έννοια της πληροφορίας που στο όνομά της ανεξαρτήσεται τη θα βιάζεται σκατά, όλο και πιο ανεγία. Θα όλο και περισσότερο η ηθική κατάσταση θα γίνεται χαρακτηριστικό γνώμηριο της καλλιούρας που μας προσφέρουν. Κα' είκονα κρ οωρήσι, άλλωστε είναι φησίση τον κόρη του, τι καλύτερο δε μπορούμε να περιμενώμε!

Αυτά οι λοκαρτέδες της παραμπήτικης, με οποία εδύεται και να παρουσιάζονται - οικονομική, εκδοτική, πολιτική - μπορεί κάποια στιγμή και εν μέσω των εωρητικών τους απειθώσεων, να βρύναν στα κόρη ο όλοσ το απλήτω του άλλου. Αν όμως την πάτησαν με τη δήλωση του πρωθυπουργικού «ποθεν έλαχε», φρενόντος στο προσηκούν για βίλες, ποτέ από τηλεοπτικό σπούντιο τα οποία διαμετρώνται, δεν φρενέται να γίνει ουσιαστική κούβερτα για το ποθεν έλαχε, κούβων άλλων περιουσιακών στοιχείων. Για τις βίλες και τα παραροσκαίωμα χρηματοκόβια εκείνων που σπώνουν τον βρόδα, αλλά και το σίμα των εργατών. Για τους λίσταδες και τους

κενούς της ΠΕΤΡΟΛΙΑ, για τους Κυριακόσ και τους πινόμενους νομισμαίους και τους Βαρθινόουκονομικούς και τους εργάτες της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης που κόπηκαν σε κόπια σιμωρί, για τους Μπένουδες και τους σκανδαλίους που σταβρίζονται σε κάποια σκαλοιάνα ή θάρακιν σε κάποια εκκαμωτήρια. Αυτά δεν είναι εδύση, το πολύ - πολύ να περάσουν στα μύα κάποιου εωρητικόν δελτίου στην εξημερίωση. Ετσι, τωραίως και ομμερσο στους φορεσις των αλληλοκόπιας κούβων αναμεταξύ της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας της άρχουσας τάξης. Ετσι έγινε ο Κρούσης «οικουκρατισμός», έτσι ο Τσοζατόγιαννός έγινε διαμεσολαβήτης για τα θαλασσοδουλιών του Κουρτί, έτσι ο Λαυρακάς ανέδοσεκατέβη κυβερνήτης και έγινε διηκτής και κυρίαρχος θεματοφύλακος του ευσεληγικού πολιτισμού.

Ενα λοιπόν, είναι βέβαια. Οσο ανεξαρτήη η κατοχή των ΜΜΕ από την ολιγαρχία του πλούτου, η αλληλοδιαπύλη των συμφερόντων της με τους πολιτικούς εκφορέτες της θα εκραβώσεται σε όλα της υπαίτια και με τον πιο κυνικό τρόπο και στον τόπο της ενιμέρωσης. Δε διαπομεινεται όλο και περισσότερο η έννοια της πληροφορίας που στο όνομά της ανεξαρτήσεται τη θα βιάζεται σκατά, όλο και πιο ανεγία. Θα όλο και περισσότερο η ηθική κατάσταση θα γίνεται χαρακτηριστικό γνώμηριο της καλλιούρας που μας προσφέρουν. Κα' είκονα κρ οωρήσι, άλλωστε είναι φησίση τον κόρη του, τι καλύτερο δε μπορούμε να περιμενώμε!

Ο αριθμός είναι αμετακίνητος. 11,7% είναι η νέα πτώση που παρουσιάζει η οικοδομική δραστηριότητα στη χώρα μας. Το ενδεκάμηνο Γενάρης - Νοεμβρίου '94 στην Αθήνα η πτώση ήταν 8,2%. Με βάση τα στοιχεία αυτά που είναι της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, η πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας τα τελευταία 5 χρόνια είναι 40%. Αρα ορατά εκτιμάμε ότι είναι η χειρότερη των τελευταίων 30 χρόνων.

Αυτό είχε σαν συνέπεια και την αύξηση της ανεργίας στον κλάδο. Μέχρι με τη μέρα και νέοι συνάδελφοι προσέλασαν στα ίδια μεγάλα καταλόγους των ανέργων. Οι πόσες γειούζου. Οι συνάδελφοι που φεύγουμε με τις γνωστές εταιρείες - μαϊμούδες πληθαίνουν καθημερινά, όπως καθημερινά πληθαίνουν και οι αριθμοί των συναδέλφων που τους ξεχάναμε διάφορες τέτοιες εταιρείες. Πληθαίνουν οι οικονομικά προβλήματα των οικογενειών μας, μειώνεται όλο και περισσότερο το εισόδημά μας.

Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση η κυβέρνηση επιφέρει αδιόρατα. Κανένα μέτρο δεν περνάει για την ανακούφιση της ανεργίας. Τα προγράμματα του ΟΕΚ στην ουσία παρεμύχια είναι. Τα μέτρα είναι καρικατωδών στον τρόπο που είναι προωθούμενα. Και σε να η έγκριση όλα αυτά, οι ευρωπαϊκοί πόροι θα εκτελούνται τα έργα στη χώρα μας — ασφάλισμα, Αεχάλας κλπ. — με απόφαση που προέβλεπε οι 12 της Ευρωπαϊκής Ένωσης πέρυσι Απρίλιος, εγκρίθηκε να δοθούν σ' αυτά Βέβαια κανείς δεν είναι σωστός να πιστεύει πως θα θρουν μόνο οι αυτά. Θα

Δε σκύβουμε το κεφάλι

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ

Απεργούμε Τετάρτη 1 Μάρτη

έρθουν, θα μείνουν, θα εξηλαθούν σε όλους τους κλάδους. Και προσέθετε πώς το πέρασαν οι φτωχότεροι, οι υπέρτατοι του κεφαλαίου. Αφού μία ευρωπαϊκή εταιρεία έχει π.β. ένα έργο στις Φιλιππίνες και αποστέλλει εκεί Φιλιππίνους - Μαρκουσίους ή άλλους, έχει το δικαίωμα να κάνει απόφαση των εργατών της σε άλλο έργο, όπου κι αν είναι. Έτσι η ελεύθερη διακίνηση υπηρεσιών, εργατών κλπ., ανάμεσα σε χώρες της ΕΕ, μετατρέπεται σε ελεύθερη διακίνηση πόρων, για να γεμίσουν ακόμα περισσότερο οι τσέπες της εργοδοσίας, του κεφαλαίου. Και βέβαια μαζί μ' αυτό να κτηρηθούν τα δικαιώματα και οι κατακτήσεις των Ελλήνων εργαζομένων.

Καταλαβαίνει λοιπόν κανένας σε περίοδο ανεργίας, αν γίνει κάτι τέτοιο, αν έρχεται η απεργία αυτή τη ρύθμιση, τι έχει να γίνει... Πρέπει να βρούμε τρόπο καρφί να κρεμάσουμε

τις τσάντες μας. Η κατάσταση στα υπόλοιπα προβλήματα δεν είναι καλύτερη. Το ασφαλιστικό παραμένει στο απόκοσμο της κυβέρνησης. Φαίνεται ότι θα είναι τόσο οικλήρο το νομοσχέδιο που έχουν στο συρτάρι, που σκεφτόνται όπως δήλωσε ο υπουργός κοινωνικών ασφαλίσεων, να το βγάλουν το 1996, γιατί τότε υπάρχουν πολλά ζητήματα ανοικτά και θα οξύνει περισσότερο η κοινωνική ανασταση.

Φαντασθείτε τι ετοιμάζουν. Παράλληλα σε φαντασθείτε κανέναν ή πρέπει να τους ετοιμάσουμε εμείς, για να πέσουν στο κενό οι προοπτικές τους, για τον ενταξιοισμό της κοινωνικής ασφαλίσης. Συμφωνούμε όλοι ότι τα προβλήματα τα έχουμε καταφέρει επασηλυμένα, βέβαια προστίθενται και καινούρια, όπως είναι για παράδειγμα αυτά των Ασιατών

εργατών. Το ζητούμενο είναι τι κάνουμε. Και εδώ πρέπει να είμαστε απόλυτοι, κατηγορηματικοί. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος απ' αυτόν του αγώνα, με όλες τις μορφές που έχει αναδείξει το συνδικαλιστικό κίνημα.

Για όλα αυτά συζητήσαμε τα όργανα του συνδικατού, Προεδρία Γενικό Συμβούλιο, Διοικητικό Συμβούλιο. Όλοι οι ομιλητές κατέληξαν στο κοινό συμπέρασμα, «περιφρουρούμε τις κατακτήσεις μας, οργανωνόμαστε και δυναμώνουμε τον αγώνα μας» για: την ανακούφιση της ανεργίας, για το σταμάτημα της «μείωσης εργασιών», για την απόρριψη σε «ευνομηνοαύλιους» Ασιατές εργάτες, για να μην περνάουν τα σχέδιά τους για τον ενταξιοισμό της κοινωνικής ασφαλίσης κλπ.

Σ' αυτή την κατεύθυνση αποφασίστηκε η εντατικοποίηση των αγώνων μας με την πραγματοποίηση 24ωρης απεργίας την 1η Μάρτη. Ανάλογη απόφαση πήρε και το 16ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας και την κλιμάκωση των αγώνων περαιτέρω ανάλογα με τις διαθεσιμότητες του κλάδου και τις απαιτήσεις των αρμοδίων.

Κάθε οικοδόμος καλείται να κάνει το χρέος του, να δουλέψει για τη ζήμιαση της απεργίας, για την παραγωγή κλάδου, για τη μόλι και αναγκαστική συμμετοχή. Όσο περισσότερο είμαστε, όσο δυναμικότερα η συμμετοχή, η αγωνιστικότητα του κλάδου μας, τόσο περισσότερο μάς παίρνουν υπόψη. Ο αγώνας για μας είναι μονοδρομικός. Αλλά διεξόδοσ δεν υπάρχει. Την 1η Μάρτη συγκαλούν στην 24ωρη απεργία κτηνηφόροι και κλιμάκωση περαιτέρω τους αγώνες μας.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΡΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΞΥΛΟΥΡΓΩΝ

Αγώνες μέχρι την πλήρη δικάωση

14 Μάρτη συγκέντρωση συνταξιοούχων ώρα 11.00 το πρωί στην πλ. Κάνιγγος

Εκατοντάδες οικοδόμοι και εργαζόμενοι στις συναγές ειδικότητες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του συνδικατού οικοδόμων και της επαγγελματικής συνταξιοδότησης και συγκεντρώθηκαν στην πλ. Κάνιγγος στις 31 Γενάρη.

Ηταν, ομοιογενή ομάδα, η μεγαλύτερη συγκέντρωση των συνταξιοούχων του κλάδου για το επισημό αίτημα της έγκρισης αναθεώρησης των παλιών συντάξεων και αναπροσαρμογή των συντάξεων ανάλογα και όπως άλλες πριν την παραμονή του 1986.

Γρήγορα και σε σύντομο χρόνο να ακούζονται οι ανταποκρίσεις αποφασίζοντας στους νέους συνταξιοούχους και όχι όπως γίνεται τώρα με 2-5-3 χρόνια καθυστέρηση, τοκτικές αυξήσεις στις επικουρικές συντάξεις και όχι πάλι με 2-3 χρόνια μετά τους.

Μετά την ενημέρωση των συνταξιοούχων για την κατάσταση και της εξέλιξης στο Επικουρικό μας Ταμείο, μαζί με τη διάπιση του Συνδικατού, οι συγκεντρωμένοι αποφασίζουν πραγματοποιήσουν πορεία στο Επικό (ΑΚΑ 23-25). Στην είσοδο του Ταμείου περπατούν ο πρόεδρος του Επικουρικού μας Ταμείου μαζί με το ΜΑΤ.

Ζήτησαν να τον αναπεμπόσουν σε συζήτηση με τη διοικήτρια αρμοδία σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συνταξιοούχοι κλάδου. Αρνήθηκε ο κ. πρόεδρος και όταν οι συνταξιοούχοι συνάδελφοι πήγαν να μπειν στο κτίριο, επι-

ποδητήσαν από το ΜΑΤ. Η πίεση του ΜΑΤ, τα σπρωξιμένα σε βάρος των συνταξιοούχων είχαν σαν αποτέλεσμα να αποστεί το Τμήμ της πίεσης για την οποία πορεία δεν ευχόμεθα, αποκαταστήσει επιτόπου τη ζημία, βάζοντας από την τσέπη κατατοκάρια οι συνάδελφοι.

Τέλος γίνω στους 50 συνταξιοούχους επαγγελματιών Πόλεως της Ομοσπονδίας μας μήγκιμο στα και αυξητήρισμα με τον πρόεδρο του Ταμείου. Στη συνάντηση παρών με το επίσημο μήνυμα ήταν και οι δευτερεύοντες διαφόρων τμημάτων του Ταμείου.

Στον πρόεδρο αποδοχή το αίτημα της έγκρισης αναθεώρησης των αποφασούν, της αναπροσαρμογή των συντάξεων και της απόδοσης στα συνταξιοούχους μαζί με τα αναλογούντα συνδρομή.

Παράθεση τον πρόεδρο επίσης, τι θα αναζητήσω στο έγγραφο ερώτημα του αρμοδίου υπευθύνου των Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την ενσωμάτωση του Επικουρικού μας Ταμείου με το ΙΚΑ-TEAM, γιατί όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο υπουργός κ. Ιωαννίδης το Επικουρικό Ταμείο τα τελευταία 5 χρόνια λειτουργεί αντίστροφα θα αντιμετωπίσει άμεσα οικονομικά πρόβλημα, με αποτέλεσμα να μην είναι βιώσιμο και να μην μπορεί να χρηρησιμεύσει τις συντάξεις στους σημερινούς

και αιρωσινούς συνταξιοούχους. Διαπιστώσαμε ότι τον πρόεδρο καθόλου δεν τον απασχολεί ούτε η ληστεία που έγινε σε βάρος των συνταξιοούχων συνταξιοδότηση από το 1986, ούτε βεβαίως η απόδοση των ασφαλιών. Το μόνο που ενδιαφέρει τον πρόεδρο και οι 3-4 συνταξιοούχοι του κλάδου μας, στελέχη της ΠΑΕΚ εκδούσης Αθήνας, είναι να συνεχίσουν τη βολή τους οι πριονί και να βολεψούν οι δευτεροί.

Αδρανοί για την αδυναμία του ταμείου ν' ανταποκριθεί στις

υποχρεώσεις που απέναντι στους σημερινούς και αιρωσινούς συνταξιοούχους και τη δόλιση του. Πάντα δεν δίνουν αν η επικουρική συντάξη των οικοδόμων και εργαζομένων στο συναγές είναι κά μέσο όρο 21.500 δρχ, αντί των 40.000 που έπρεπε να ήταν.

Μετά απ' αυτή την συνέντευξη και προκήλιξη στάση του πρόεδρου, υποκαρτήθηκε να μη ζητήσουμε να αναμικρυνθεί από το Ταμείο, όπως και έγινε.

Μετά από 3/4 της ώρας φύραμε όλοι μαζί πορεία, για το εργο-

δίο υπομνημό, ομνητήριμα στο οποίο αναφέρεται κ. Ιωαννίδη, από τον οποίο ζητήσαμε να παρρησιάζει αντίστοιχα στην υλοποίηση του εργατοδότη. Δηλαδή στην ενσωμάτωση του Επικουρικού μας Ταμείου με το ΙΚΑ-TEAM.

Οριστικά νέα συγκέντρωση των συνταξιοούχων για τις 14 Μάρτη. Ο αγώνας συνεχίζεται, για να ολοκληρωθεί η νίκη για πλήρη δικάωση όλων των συνταξιοούχων. Τώρα τίποτα δεν μας σταματά. Και ανασηψήστε τα ιδιαιτέρη σημερινά αρνημένα δεν είναι πάνω από τα σημερινά των 100δων χιλιάδων συνταξιοούχων. Αυτό να το καταλάβουμε καλά. Το χρέος του ταμείου μας πριν νόδο, το οποίο πληράται...

— Για αντίστροφη όδηση με μέλλον συνεχίζεται. — Τώρα να δώσουν τα ασφαλιόμενα αναδρομικά. — Έγκρα έκδοση των αποσώσεων. — ΑΜΕΣΩ ΕΝΩΠΙΟΗΜΕ ΤΟ ΙΚΑ-TEAM. ΟΛΟΙ στη συγκέντρωση, Τρίτη 14 Μάρτη, 11.00 το πρωί στην πλ. Κάνιγγος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ - ΛΑΜΠΡΙΝΗΣ

Αποκριτικό παιδικό πάρτι και εκδήλωση για τη Μέρα της Γυναίκας

Παιδικό πάρτι - μασκό διαργανώνει το Παράρτημα Γαλατσίου - Λαμπρινής του Συνδικατού, με την ευκαιρία της απόκρισης για το παιδικό οικοδόμων. Το πάρτι θα γίνει το Σάββατο 4 Μάρτη, στις 7.00 το απόγευμα στη Δεληή του Συνδικατού, Αρτεμίδου, 8, Γολατία.

Εξάλλου το παράρτημα, σε συνεργασία με το Σύλλογο Γαλατσίου Γαλατσίου, διοργανώνει εκδήλωση για την Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας, στις 8 Μάρτη, στην αίθουσα του Συνδικατού, ώρα 7.00 μ.μ.

ΜΕΤΡΟ Αγωνιστική επιμονή στο ΜΕΤΡΟ

Σε ποσοστό 90% συμμετέχοντες τη τετάρτη πραγματοποιήθηκε στην εργασία στις 14 Φεβράρη, οι εργαζόμενοι του ΜΕΤΡΟ. Εδώσαν έτσι μια αποφασιστική απάντηση στις προτάσεις της κομμοκρατίας να ενταχισώ το «παραοματιέ» ακόμα και με απειλές για κόμψη των υπερμηνιών σε όσους συμμετείχαν στη στάση αγώνα. Να σημειωθεί ότι οι άνθρωποι του «παραοματιέ» των Πρωτόπαπα - Πολυζωιδάκηλου γυναικούντων εργαζομένων, που δήλωσαν απεργοσπαστικό αγώνη! Η δίκαιη του Συνδικατού συνταξιοδότηση εκπροσωπήθηκε με εκπροσώπους της κομμοκρατίας και διατίθεται εδω πρόταση για 15% αύξηση στους μισθούς λιγότερα από 300 χιλ. δρχ, και 12% μ' αυτούς που παίρνουν περισσότερα. Οι εκπρόσωποι της εργοδοσίας, οι «πλάστοι» της Εργασιακής Πρωτοβουλίας, αλλά επιφυλάξιμα να δώσουν αργότερο οριστική απάντηση. Μετά την άκομψη, μάλιστα, στάση των εργαζομένων, που δήλωσαν απεργοσπαστικό αγώνη, να μην δέχονται σε κόμψη περίπωση του επιμηθιού του 4-4%, η εργοδοσία προχώρησε σε νέες, βελτιωμένες σε σχέση με τις αρχικές, προτάσεις. Ο απεργιαστικός αγώνας ο πρόεδρος του παραρτήματός η Συνδικατού, έχει απολυμένως αλλά πρέπει να συνεχίσουμε ενωμένως και μαζί να διεκδικήσουμε ανθρώπινους αμείωτες.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ «ΛΕΥΚΗ ΒΙΒΛΟΣ» ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ

Δυναμίζω την κοινωνική ασφάλισή!

Με πρόγραμμα τα μέτρα για την ανεργία μεθοδεύουν την απαλλαγή των εργοδοτών από τις ασφαλιστικές εισφορές, μετά από εντολές των Ευρωπαϊκών βιομηχανών, του Διευθυντηρίου των Βρυξελλών και του Μάαστριχτ

Η ελληνική «Λευκή Βίβλος» βρίσκεται προ των πυλών. Όπως και η ανιστορία του Ντελάρ, αποκαλείται από τους εμπνευστές της «μέτρα για την ανεργία». Στην ουσία, βέβαια, πρόκειται για την πιστή εφαρμογή στην ελληνική πραγματικότητα των αυταγών του Διευθυντηρίου των Βρυξελλών για την αναστροφή των εργασιακών σχέσεων και για μια πραγματική ρύθμιση μεγάλων στα θεμέλια της κοινωνικής ασφάλισης. Και μάλιστα το θέμα αυτό είναι το πρώτο με το οποίο κλείνει να ασχοληθεί η νεοσύστατη Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, ώστε το αντεργατικό «πακέτο μέτρων» να διαθεθεί και τον μανδύη της κοινωνικής ανωνυσίας.

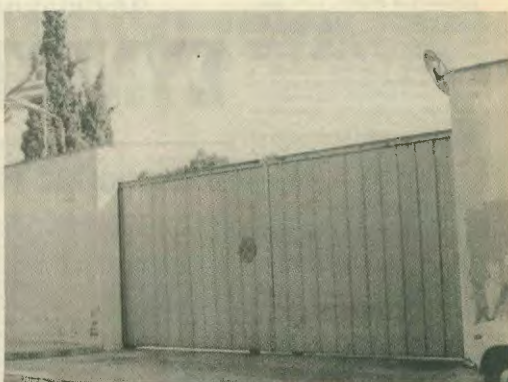
Αξιοζήλευτες ήταν, λοιπόν, οι επιδόσεις των υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εργασίας το τελευταίο χρονικό διάστημα, οι οποίοι φρόντισαν να άρξουν στο τραπέζι «νέες ιδέες και μέτρα», ώστε να προετοιμασθεί κατάλληλη η κοινή γωνιά γι' αυτό που θα επισκοπούθρησε.

Έφρασε για ούζησηση οι υπουργοί τα «κίνητρα» της πρότασης συνταξοδότησης, αλλά και την υπαγωγή στο κράτος των ασφαλιστικών εισφορών που πληρώνουν σήμερα οι εργοδότες για τους εργαζόμενους ηλικίας 20-25 χρόνων. Ο Γ. Σκουλαρικής, μάλιστα, δήλωσε σε ομιλία ότι είτε ολόκληρη η εργασία είτε η εισφορά θα την καταβάλλει κάποιος άλλος φορέας, είτε μέσα του ΟΑΕΔ! Και για να «χρωστούμε το χάλι», εξήγησε, παράλληλα, τα «πλεονεκτήματα» χρόνου επιδότησης των ανέργων και την αύξηση των επιδοτήσεων ανεργίας, όπου πάγια αιτήματα των συνδικατών, που είναι σίγουρα ευπρόσδεκτα, αλλά ποσοστά που είναι δύσκολο να επηρεαστούν. Μέτρων δεν πρόκειται να αποδοθούν, παρά μόνο ελάττωση για τους εργαζόμενους.

Δε φρόντισαν, βέβαια, οι καλοί μας υπουργοί να διευκρινίσουν τι εννοούν, όταν μιλάνε για πρόκληση συνταξοδότησης. Και πώς να το κάνουν, όταν είναι φανερό πως καμία ανεργία δεν αντιμετωπίζεται από στέλεχος τους εργαζόμενους σε πρόκληση συνταξοδότησης. Ποιος εργαζόμενος θα αποδοχτεί οικειοθελώς να παύσει ούτως ή άλλως τον επαγγελματικό χαρακτήρα, όταν μάλιστα είναι γνωστό τα χάλια του σημερινού συστήματος και όταν οι συντάξεις βρίσκονται

δύσκολα σε επίπεδα πενίας και εξοχίσματα; Ποιος μπορεί να είναι ο κίνητρος να μην μπορεί να ξεγελάσουν με τέτοιου πυροτεχνήματα.

Εκείνο, όμως, που αναμένεται να βάλει φωτιά, κυριολεκτικά, στην κοινωνική ασφάλιση είναι τα θύελλα κίνητρα για την απασχόληση των νέων. Πρόκειται για μέτρα που βρίσκονται σε πλήρη εναρμόνιση με τις εντολές των Ευρωπαϊκών βιομηχανών για συστηματική μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας των εργοδοτών, για μέτρα που σε άλλες περιπτώσεις, και η υπο-

Στους ανέργους που άφησε πίσω του το κλείσιμο εταιρειών, όπως η «Πειραιϊκή - Πατραϊκή» και η «Ελληνική», τι θα πει για δικαιοσύνη η κυβέρνηση;

πία τους τόνα θα προκαλέσει σε ολόλο, ενώ τώρα θάβονται στις ακομμητιές της αναντινετικής οωπής.

Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του μαρεφίστου των πολυεθνικών, η μείωση των κοινωνικών εισφορών πρέπει να γίνει σταδιακά, με πρώτο στόχο τους νέους και γενικά το λιγότερο επενδυμένο εργατικό δυναμικό με το μικρό επίπεδο αμοιβών. Χωρίς να κρίβουν τους στόχους τους οι συντάκτες του κειμένου αυτού, σημειώνουν ότι οι μειώσεις των εισφορών θα αποτελέσουν κίνητρο για την ταχύτερη προώθηση των «ελεύκων» μορών εργασίας και η δημιουργία μιας δευτερεύουσας και συνεχώς διευρυνόμενης αγοράς εργασίας με μειωμένες αμοιβές και μειωμένες εισφορές.

Η απαλλαγή των εργοδοτών από τα βάρη της κοινωνικής ασφάλισης και η μεταφορά αυτών των βαρών σε κάποιον άλλο φορέα, τον οποίο δεν κατονομάζει ο υπουργός Εργασίας, αναίρει τη θεμελιώδη αρχή χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης, και λει-

τομική κυριολεκτικά τον Παύλο περισσότερο, που έχουμε να κάνουμε με ένα ετοιμοπόρο σύστημα, εξαιτίας των παρεμβάσεων και των πολιτικών αυτών των θυμικών, που οι παρελθόν και σήμερα εμφανίζονται σαν «οι άλλους» του συστήματος. Ποιος θα αναλάβει, λοιπόν, να πληρώσει το μέρος ή το σύνολο των εισφορών που σήμερα καταβάλλουν οι εργοδότες, σαν πρόκειται τον εργατικό μισθό και που η κυβέρνηση σχεδιάζει να τους κρατήσει; Ποιος θα είναι αυτός ο

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΕΝΟΣ ΘΕΣΜΟΥ, ΠΟΥ ΣΤΟΧΟ ΕΧΕΙ ΤΗ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΣ

Χωρίς ετά να ψέματα με πιν

Το είχαμε καταλάβει και μόνο μας. Δεν ήταν ουσιαστικό το πνεύμα Μουσικής να κάνουν τη μέγιστη τους, να μας αποδοθούν, με αυτό τον τρόπο, τους στόχους και την τούσηση της ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή). Οτι, δηλαδή, δημοσιογραφική για να βοηθήσει την ντίναση και ξένη ολιγαρχία στο εξουλιμύ των πόντων, χωρίς μεγάλους και επικίνδυνους λόγους αντιδράσεις.

Χάθηκε, δηλαδή, κάποιο σήμα του Ζαμπέου, της Νομικής ή της Παιδείας. Έπρεπε να πνε ότι «φωλιά του Δουρανή» να κάνουν την «πρεμιέρα» τους, δεν μπορούσαν να βρουν άλλον τρόπο, για να στείλουν το σφραγισμένο μήνυμά τους προς όλους, όσο ουσιαστικό είναι στο πλαίσιο φέροντος, ονομαστικό της εξουσίας, είτε για την εκχώρηση του πολιτικού κεντρικού, είτε για καταστολή των κοινωνικών οντήτων, είτε για τη λαιμωργία που οδηγεί στην κλιμακωτή «πρεμιέρα» η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δημοσίως το μεσοδικό διανομολογία για το ένα άρα ξεπουλιό του μεγαλύτερου νοσηπώου της Ακαδημίας Μεσογίας - του Σκαρμάνου - και' εντολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της περιφέρειας Ουάσιγκτον, κατά την

δωροή της λειτουργίας ενός θεσμού, που όπως είτε και ο πρωτοπονητικό «δε πρόσηπ την οικονομική και κοινωνική δημοκρατία του και κοινωνικό διάδοχο» δεν βρήκε κοινός από τους παριστάμενους «εκπαιστωμένους των εργαζομένων», που να φελλιάσει έτσι και μια φωνή διαμορπιστής. Τόσο κοινωνική δικαιοσύνη και τόσο κοινωνικό διάλογο, είναι αλίθιο, δύσκολο μπορεί να συντησθεί ανάμεσα στις κοινές.

Τι είναι, όμως, αυτή η οικονομική και κοινωνική Επιτροπή και τι σκοπό - επίσημο τουλάχιστον - έχει; Γιατί και από ποιος δημοσιογραφική και ποιος ουσιαστική; Νομίζουμε ότι ο ίδιος ο πρωτοπονητικός άρα ουσιαστικό το περιεχόμενο της. Είπε λοιπόν ότι ο ίδιος της ΟΚΕ είναι:

1.- Η αποτελεσματικότερη προετοιμασία ο κοινωνικής δικαιοσύνης και η ουσιοθεσία σε μεγάλες παρεμβάσεις της οικονομικής και της κοινωνικής πολιτικής...
2.- Η συμβολή στην εξουλιμύ των οντήτων, που αναμοιούνται στο κοινωνικό οπτικό και η οσοθεροποίηση λειτουργία της, τοοο για το κοινωνικό κίνημα, όσο και για τους ενδιαφερομένους φορέας...
3.- Η θεμοποίηση δικαιοσύνης, που αποπνύει οι συνεχώς πέντες, σε παρόμοιο κλίμα, που αερωπύονται στις εργασιακές σχέσεις, στην κοινωνική ασφάλισή κλπ...
Συνάδεια, λοιπόν, σε μεγάλους

πορεμβάσεις, εξουλιμύ των οπτήτων, θεμοποίηση δικαιοσύνης για τις εργασιακές σχέσεις... Φίνες, φίνες, καταλάβει! Οι άνθρωποι θήγουν σε ανόητη

πεινική» οργάνου της ΟΚΕ, οι εκδοστές κρατούμενοι θα προσηπύουν να δίνουν δικαιοκρατική και δικαιοκρατική «νομομοποίηση» των ανιλικών επιλογών τους.

«Οι άνθρωποι βήγαν σε αναζήτηση κούπιων, που θα παίζον το ρόλο της "γιάστρας" και του "μαϊντανού" σε μια νέα επιχειρητική εξεπείτησης των εργαζομένων. Σε ένα όργανο που θα αντιστέι μηχανισμικό παρέμβασης εναντίον των κοινωνικών αγώνων, εναντίον της ταξικής πάλης»

κώπων που θα παίζον το ρόλο της «γιάστρας» και του «μαϊντανού» σε μια νέα επιχειρητική εξεπείτησης των εργαζομένων. Σε ένα όργανο που θα αντιστέι μηχανισμικό παρέμβασης εναντίον των κοινωνικών αγώνων, εναντίον της ταξικής πάλης, η οποία όσο διακωπύεται, η κοινωνική αναλογία θα θεωρηπύται και θα όνεται.

Διπύ, η ΟΚΕ όρσει - και εκεί φυσικό να ουσιοθεπύ - «αυτοήθηση των πολιτικών εκπύων δυνάμεων, που υπερπύτησαν την «καπιταλιστική» οκνηπύηση της Ευρώπης» (Μάοστριχτ), επί βόρος των λίκων κοπυροπύων.
• Διπύ, μέσο του «πολιτικού μηχανισμικού» και «αντιπροσω-

• Διπύ, η ΟΚΕ, ως ευρύτερος πολιτικόκοινωνικός «θεσμικός» θα πορεπύ ελίγιο «άλλοθ» στους εκδοστές «κοινωνικοποιητές», να οφωρύν εκκεπτιμένο, επιμερζόμενο πλατύτατο το «πολιτικό κώπος», που θα οφωρύνται, διαφορετικό, οίθιο.

• Διπύ, η ΟΚΕ θα επεξεργεζότο, θα οπιδύσει και θα εξουλιμύσει ένα «νιμωμο συνεισπύση», μετέω των κομύτων της εξεπείτησης, ώστε οι επηκοπύες ενοντίον των λαού να οκνηπύονται από το μεσοτατο δυνατό φορμιο του πολιτικού φορμίου.
• Διπύ με τη ψευδοθωρία, που θα δημοσιουπύ το διοικωπύο εργατικό κίνημα, θα παρξεί τη

δυστοπία στους εγκώτους της εργοδοσίας, συνδικαλιστές να οκνηπύονται και να εκκεπύζοντο τους εργατικούς αγώνες.

• Κοι θιά, η ΟΚΕ θα βέπει το κομμοκρατικό, που, ομωρύν, θα μόνο πάνω από το κομμοκρατικό, αλλά πάνω και από το εθνικό, οφο θα λαιμωργύει υφωρπύομωτο (και κομμοκρατικό) παρξίτηριο του ευρωπαϊκού Διευθυντηρίου.

Πάντως, ο Α. Πανοδύρου οπύεφω επιμελώς να παρουσιουπύ την ΟΚΕ σαν «όργανο διαμορπύωσης της πολιτικής», όπως οπιδύουν να την κομμοκρατικώς ορισμένο πορταξεπύομω των υποπύρειων. Ενώ, ουσιαστικά με τη βούληση πορταξεπύομω και εφορμύηση της Λευκής Βίβλου, που ετοιμαθότι (βλ. διπλανές σελίδες), ο ΞΕΕ πορταξεπύομω λήμπε ότι ο υπουργός Εργασίας όλημπε να τον ομωρύνει από ένα σπυρμιο επιδοπύο στην ευελιόη του κράτους εργασίας. Σε να άμει, ότι ο ΞΕΕ θα γκαρμολέτι, η κυβέρνηση θα πορταξεπύομω και η ΟΚΕ θα βόλεσι στην τούτο το κωροπύο της κοινωνικής ανωνυσίας.

Βέβαια, η κυβέρνηση έμπεμνε γρονδεπύ, επί δηλικών έμπεμνε Επί Νέου Δημοκρατία, τον 1981, το ονομίο του ΖΚΟΠ (Συνωμολογική και Οικονομική Πολιτική), ενώ επί ΠΑΣΟΚ το ονομίο του ΞΕΑΙ, και το δύο έμπε, βέβαια, περιπορπύομω μόνο στις περιμερπύες, γιατί οι εργαζόμενοι

ΕΜΠΛΟΚΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗ ΖΕΥΞΗ ΤΟΥ ΡΙΟΥ - ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑ ΣΠΑΤΑ

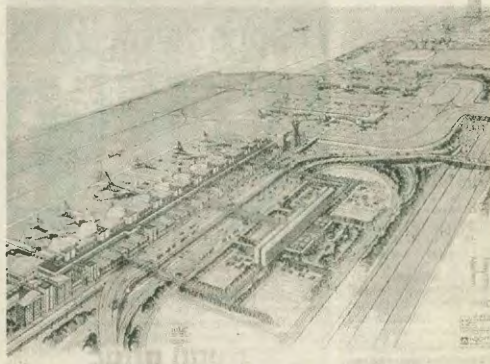
Γαλλογερμανικές κόντρες επί ελληνικού εδάφους για τα έργα

Τα μεγάλα έργα βρίσκονται κυριολεκτικά στον αέρα, παρά τις διαβρωτικές της κυβέρνησης και του δικαστικού τύπου για «απογοήτευση» κι άλλες παράμοιες γελοιοότητες. Κύρια αυτά γ' αυτήν την εξέλιξη είναι ο πόλεμος συμφερόντων, που έχει ξεσπάσει εδώ και καιρό μεταξύ Γάλλων και Γερμανών μεγαλοεργολάβων, οι οποίοι ενώ τις τρέφουσες επιρροές που ακουόν οι κώλικους των Βρυξελλών μπλοκάρουν τη λήψη αποφάσεων και την έναρξη των σχετικών χρηματοδοτήσεων, όταν κρίνουν ότι οι εξελίξεις δεν είναι προς το συμφέρον τους.

Τελευταία θέματα του γαλλογερμανικού πόλεμου ήταν η γέφυρα στο Ρίο - Αντίρριο και το νέο αεροδρόμιο στα Σπάτα. Και ανεξάρτητα από τη γνώμη, που μπορεί να έχει κανείς για τη σκοπιμότητα της επιλογής της συγκεκριμένης τοποθεσίας για το αεροδρόμιο, εκείνο που αναδεικνύεται ο' αυτήν την υπόθεση, είναι η προκρίσιμότητα των μεγάλων δυνάμεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συμπεριφέρονται σαν επικυρίαρχοι όταν νομίζουν ότι θίγονται τα συμφέροντά τους. Φυσικά, ευθύνες για αυτήν την κατάσταση έχει και η ελληνική κυβέρνηση, η οποία πάλι έχει εγκλωβιστεί στα κοινοτικά γρανάζια και δεν μπορεί να απεμπλακεί.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Είναι γνωστό ότι η κυβέρνηση συμφέρει τελικά με τη γερμανική κοινοπραξία Χόχτιν για το αεροδρόμιο Σπάτων οι δύο απροσκόπητοι τύποι ομβροπλάτων με κάπως καλύτερους όρους από αυτούς που έχει συμφωνήσει η Νέα Δημοκρατία. Η Χόχτιν θα διαβεί το 9% των κεφαλαίων για την κατασκευή του αεροδρόμιου, αλλά θα πάρει το 45% των μετρώων της σταλείας που θα δημιουργηθεί και θα πάρει ακόμα και το δικαίωμα συνμεταλλεύσεως επί 30 χρόνια.

Μετά από αυτήν την εξέλιξη ο Τσολης, με επικεφαλής τους Ντελός και Μπαλατζής, άσκησαν πιέσεις στην Ευρω-

Κινδυνεύει να μείνει μακίτα το νέο αεροδρόμιο

παική Επιτροπή, με αποτέλεσμα η Κοινότητα να οτείλει επισοτή, με την οποία κριναι αμ νόμιμη την ανάθεση του αεροδρομίου στη Χόχτιν και ζητεί επανέταξο του θέματος. Σε απάντηση των γαλλικών μεθοδούσων, η γερμανική πλευρά, μέσω των δικών της μηχανισμών στις Βρυξελλές, προέβλεπε τώρα το έργο του Ριου - Αντίρριου, για την κατασκευή του οποίου ανάδοχος έχει αναθετεί η ελληνογαλλική κοινοπραξία Γέφυρα - Και η Κοινότητα, με τη σειρά της, καλεί ουσιαστικά οι επανάληψη του διαγωνισμού.

Στον παρακείμενο αυτό πόλεμο συμμετέχουν και οι ελληνικές κατασκευαστικές εταιρείες, οι οποίες έχουν δημιουργήσει τις δικές τους συμφωνίες με αντίστοιχες ευρωπαϊκές. Και οτι μόνον βρισκείται η κυβέρνηση, η οποία με διάφορους «κεντηγούς χειρισμούς» προσπαθεί να βρει τη χρυσή τομή και τη συμφωνία, ώστε να μείνουν όλοι ικανοποιημένοι, χωρίς ωστόσο οι προσπαθήσεις της να έχουν σταθεί με επιτυχία. Ουσιαστικά η κυβέρνηση βρισκείται παγιδευμένη στην ίδια της την προχειρότητα να

αναθέσει όπως - όπως τα μεγάλα έργα, οδωμένη τις φωτογραφικές διαδικασίες που είχε δρομολογήσει η προκάτοχος της. Το μόνο που επεξεργάσθησαν ήταν οι αναδιανομές συμφερόντων, στη βάση της όμως υιοθέτησε μεθόδους που δεν υπήρξαν στους αρχικούς όρους δημοπράτησης των έργων. Το αποτέλεσμα ήταν να καταστεί έρμαιο στις διαθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία απειλεί με παραπομπή της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο λόγω παραβίασών των κοινοτικών όρων διαζαγωγής των διαγωνισμών ανάθεσης. Ένα τέτοιο ενδεχόμενο όμως σημαίνει αυτόματα και διακοπή της κοινοτικής χρηματοδότησης, αλλά και άρνηση της δανειοδοτήσεως από τις μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες, με προφανή κίνδυνο να χάσουν για φέτος σημαντικό κομμάτι από το κοινοτικό Ταμείο Συνοχής.

Σοβαράτα προβλήματα έχουν δημιουργηθεί και στα έργα του Μετρό Θεσσαλονίκης και της εκτροπής του Αχελώου, ενώ και οι διαγωνισμοί για την κατασκευή του αυτοκινητοδρόμου Σταυρού - Ελευσίνας πήρε και

τρίτη παράσταση. Κοντρίο παιχνιδιού παίζεται όμως μεταξύ των εταιρειών και της κυβέρνησης και στα μικρότερα - κυρίως οδικά - έργα, τα οποία επανηχοηροπρατούνται, μετά από κοινοτική απαίτηση, λόγω των υπερβολικά μεγάλων εκπτώσεων που δίνονται από τους εργολάβους.

Τα έργα αυτά αναθίνονται τώρα με το νέο νόμο που υπήρξε η κυβέρνηση. Και πάλι όμως οι εκπτώσεις, αν και περιορισμένες στο 40-60%, είναι στην πραγματικότητα τεραστίες, αφού στο μεταξύ οι προϋπολογισμοί των έργων ελαττώθηκαν. Ακόμη με τη μέθοδο της απομείωσης, τα έργα αυτά αναθίνονται απευθείας στον θε ή στον 9ο μσο (Ι),

Οι τραγελαφικές αυτές καταστάσεις δείχνουν ότι οι πόλεμοι απέτυχε παταγώδως και ότι κάθε άλλο παρά τη διαφάνεια εξυμνήθηκε. Αντίθετα όφισο ανεξέλεγκτες τις μεγάλες εταιρείες, οι οποίες λόγω αναπαύσεσ περιορισμών, χτυπάνο πλέον και τα πολύ μικρά τεχνικά έργα, οδηγώντας στην καταστροφή μεγάλου μέρους των μικρομεσαίων επιχειρήσεων του κλάδου.

φορέας. Τα ίδια τα ταμεία αποκλείεται, γιατί θα κατέστρεψαν μέσα σ' ένα 24ωρο. Μέλος ο ΟΑΕΔ ή κάποιος άλλος Οργανισμός, που θα σπριζέται, έτσι κι αλλιώς, από τον οβολό των εργαζομένων. Δεν ξερμόσει που δικαιοσύνη θα έβρισκε η κυβέρνηση να σπριζέται ένα τέτοιο ποσίο, αλλά πιθανά ενδεχόμενο. Ταυτόχρονα, όμως, θα πρέπει να υπολογιστεί ότι η «λίση» έχει, με μαθηματική ακρίβεια, ημερομηνία λήξεως. Ότι θα 'ρθει και μάστα αούτσια, η ώρα που ο φορέας αυτός θα

ΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΟΚΕ!

αριθμήσαν να τα παρακολουθήσουν. Τώρα τους πρέβ να αναδοκίμασόν το ίδιο έργο, αλλάζοντας μόνο τον τίτλο και με το ξαναπλάσσουν. Αν μη τι άλλο, έχουν υποφέρει και επιζητά.

Να σημειώσουμε, πάντως, ότι η ΟΚΕ θα γνωμοδοτεί σε θέματα ιδιαιτέρως σοβαρά, όπως όμως και στον προϋπολογισμό. Οίμως, σε σοβαρά θέματα, όχι και στην ευδοκίμητική πολιτική, στο ξεπούλημα των δημοσίων επιχειρήσεων, στην ίσχυ της κοινωνικής ασφάλισης και των κοινωνικών δαπανών. Αυτά είναι δευτερογενή θέματα, θα αφήσουμε την κυβέρνηση και τους διαβλητικούς να ακολουθήσουν μαζί τους ως εδώ. Κοιτών τη ψευτιά! Για κάθε εργαζόμενο της χώρας, για κάθε συνδικαλιστή που, σέβεται τον εαυτό του και το ρόλο του, δεν πρέπει να είναι άλλως δεξιόστροφος σπασίς, για τον οποίο δριμύτης η ΟΚΕ, αλλά δεξοκίνητη πρέπει να είναι και αντίθετη του, καθώς και η αναπτυξή συγκεκριμένης δράσης για την αποκατάψη του. Αυτό σε συνδυασμό με την απειλή της πείνης των εργαζομένων για την απόκρουση των νέων επιθέσεων που επιχειρούνται σε βάρος θεμελιωκών δικαιωμάτων των εργαζομένων και στις οποίες δυτικώς είναι έτοιμος να αναενεργήσει συγκεκριμένες συνδικαλιστικές πλειοψηφίες.

αποκλείει ψηλά τα χέρια, δεν θα μπορεί να πληρώσει και τότε ο εργαζόμενος θα βρεθεί εντελώς μόνος του απέναντι στο δόλημα: Ήνα αναλάβει μόνος του όλο το βάρος για τη ασφάλισή του και τη συντήρησή του (αν μπορεί) ή - απλυσότητα - δε θα έχει ούτε ασφάλισιο, ούτε συντάξη!

Όλα πείθουν ότι βρισκόμαστε μπροστά σε ένα γενικότερο ξεκαθάρισμα οργανισμών με την κοινωνική ασφάλισι. Και η «καμπίνα» χτυπά για όλους, αλλά πιο δυνατό για τους νέους εργαζόμενους, που - ως σημειώθηκε ήδη - έχουν πληγεί από τους αντισταθμιστικούς νόμους που 'ψήφισαν. Η Νέα Δημοκρατία και που διατρέπει εν ισχύ η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και έχει το θράσος ο δικαιοκρίτης να ισχυρίζεται ότι τα μέτρα αυτά παίρνονται για το καλό των νέων, εκμεταλλευόμενος το γεγονός ότι οι ανεύθυνες θα αφήσουν να γίνουν αντιλήψεις στην πράξη. Και ότι θα περάσουν χωρίς δεκαετίες μέχρι ο νέος - σήμερα - εργαζόμενος να καταλάβει ότι η συντήρησή που θα πάρει, θα είναι ίση με το ένα τρίτο περίπου των σημερινών αντάξων.

Η θρασυατία τους δεν έχει όρια. Πατάνε πάντα στην ίδια την θλιβα γραμμοκλίση - δικα τους έργο κι αυτή - της τερατώδους ανεργίας των νέων (ένος στους τέσσερις είναι ανεργός), για να τους πομπύουν εξυμνήρηται. Και με την ευκαιρία να βάλουν τις βάσεις για το ξεβελήμα της κοινωνικής ασφάλισις.

Αίλιμασά τους λοιπόν, αλιμώμενος στους νέους, αλιμώμενος στους νέους, αλιμώμενος σε όλους, αν αφήσουμε να είναι ποινήσαν τέτοιο είδους μέτρα. Αν αφήσουμε τους εντολοδόχους του Μασοιχτή να τινάζουν στον αέρα και τα τελεσίτατα ίχνη κοινωνικής ασφάλισις. Η έκτακτη οργάνισή της άμυνας μας και μαζική συμμετοχή στους αγώνες που θα ακολουθήσουν, είναι τελικά οι παράγοντες που θα κρίνουν την έκβαση της μάχης.

Ακόμα και το έργο του φυσικού αερίου βρίσκεται στη δίνη των μεγαλοσυνφερόντων

ΤΟ ΓΝΗΣΙΟ, ΤΑΞΙΚΟ, ΕΝΩΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ 16ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ξίο δρόμο του ταξικού αγών

Με πλήρη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 3-4-5 Οκτωβρίου στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας το 16ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας.

Ένα Συνέδριο γνήσιο, αγωνιστικό, ταξικό, ενωτικό. Ένα Συνέδριο που αποτέλεσε στάδιο στην αγωνιστική πορεία του κλάδου, που κατέληξε σε αγωνιστικές αποφάσεις, καθοριστικές για το σήμερα και το αύριο του κλάδου, που θα αποτελέσουν το πρόγραμμα δράσης όλου του κλάδου στο διάστημα που ακολουθεί μέχρι το επόμενο Συνέδριο.

Με την έναρξη του Συνεδρίου και αμέσως μετά την εκλογή του Προεδρείου που αποτελείται από τους συναδέλφους Ζήσσο Λαμπρό, Άντζο Βασιλί, Γιαννούπουλο Νίκο, Αθανασίου Ανδρέα και Μπουκούρο Χρήστο και την εκλογή Επιτρόπων και Συνδράκων, μέσω σε συγκριτική διαδικασία, τιμήθηκαν από το Συνέδριο για τους μακροχρόνιους αγώνες τους, και τα συμπεράσματα του κλάδου, του λαού και του τόπου, οι δύο πρώτοι Πρόεδροι της Ομοσπονδίας ο πρόσφατος γάμος ο Νίκος Σκαρτσιαφής και ο επί χρόνια Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συνταξιούγων Διαμαντής Μαυροδόγλου.

Ο συνάδελφος Αντώνης Ριζός, μέλος της απεργώμενης Διοίκησης, αναφέρθηκε στη ζωή και δράση των δύο συνδράκων και τους απεικόνισε αναμφισβήτητα εκ μέρους της Ομοσπονδίας.

Το αναμνηστικό για το Ν. Νικό δόθηκε στα παιδιά του, που μαζί με τη συντροφοσύνη της ζωής του παραβρέθηκαν στο Συνέδριο.

Εν συνεχεία προβλήθηκε ένας λεπτός αήθι στο μνήμη του αξεχάστου συνάδ. Νίκου Σκαρτσιαφής.

Ακολούθησε η εισήγηση της απεργώμενης Διοίκησης, η οποία αναφέρεται στους αγώνες και τα προβλήματα του κλάδου, στα γενικότερα προβλήματα των εργαζομένων, στην πολιτική και οικονομική κατάσταση της χώρας, στη διεθνή κατάσταση κ.λπ.

Εκτενής αναφορά έγινε από τη μεριά της εισήγησης για το πρόβλημα της ανεργίας που μοιάζει τον κλάδο και της επιβάρυνσης των εργαζομένων των ασφαλιστικών προβλημάτων των «μίσθων εργαζομένων» των αλλοδαπών, των ατυχημάτων, των Συλλογικών Συμβάσεων, της κατοικίας κ.λπ.

Στη συνέχεια των εργαζομένων της πρώτης μέρας ο κ. Καλεμάνος ξένοι αντιπροσώπων από τη διεθνή των Οικονομών, ο Γάλλος συνάδ. Michel Blondel και από την

ΠΕΟ Παγκύπρια Εργατική Ομοσπονδία ο συνάδ. Χρηστάκης Γεωργίου.

Τη δεύτερη μέρα των εργασιών του συνεδρίου και σε όλη τη διάρκεια μέχρι τις 8:30 το βράδυ πήραν το λόγο οι αντιπροσώποι του Συνεδρίου. Ο έντονος προβληματισμός των συνεδριών ομιλητών πάντα στα κλαδικά προβλήματα, με ιδιαίτερη αναφορά και στα νέα προβλήματα που θα αντιμετωπίσει ο κλάδος και γενικότερα η εργατική τάξη της χώρας μας, με την υπαγωγή της χώρας μας στις συμφωνίες του Μάαστριχτ ήταν τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του Συνεδρίου.

Κατά τη διάρκεια της δεύτερης ημέρας του Συνεδρίου χαιρετήσε ο Βραβέο Ρορνό από τα Σέρβικα Συνδικάτα, καθώς και η εκ-

πρόσωπος από τα Συνδικάτα της Κούβας, Georgina M. M. Rivero.

Την τρίτη μέρα του Συνεδρίου πήσε το λόγο ο Πρόεδρος της απεργώμενης Διοίκησης, ο οποίος έκανε και το κλείσιμο της συζήτησης, αναφέροντας:

«Καλούμε όλους τους οικονομικούς να δώσουμε ενωμένοι τον αγώνα για το δικαίωμα στη δουλειά και τη ζωή, για τη διατήρηση και διεύρυνση των εργασιακών ασφαλιστικών και κοινωνικών μας δικαιωμάτων, για ένα καλύτερο αύριο που μας αξίζει» και συμπλήρωσε, «πρέπει στην επίθεση εναντίον στα εργασιακά και κοινωνικά μας δικαιώματα να ανταποδώσει της δικής μας δουλειάς, κινώντας στην άκρη την οποία μικροκομματική σκοπιμότητα».

«Πρέπει στη Μαύρη για τους εργαζομένους, «Λευκή βίβλος» να αντιτάξουμε το δικό μας όμορφο βιβλίο, με τις καθαρές σελίδες του, που απεικονίζουν τις μορφές των αγωνιστών του κλάδου, του Γραμματέα της Ομοσπονδίας Παπαδόπουλου, του Πλακοπιτη προέδρου του Σωματίου Κοζάνης, του Αναστασίου, του Σάλλα που εκτελέστηκε με τους 200 της Κωσταντίνου, του Τερζάκη, του Σκαρτσιαφής και όλων των επώνυμων και ανωνύμων αγωνιστών του κλάδου, το βιβλίο των ταξικών αγώνων και παραδόσεων του κλάδου, που σε κάθε σελίδα του αναφέρει «ότι τα πάντα με Αγώνες κατακτιούνται».

Στη συνέχεια εγκρίθηκαν ψηφίσματα συμπαράστασης και αλληλεγγύης στους λαούς της Κύπρου, της Κούβας, της Σερβίας και σε όλους τους λαούς που αγωνίζονται για ανεξαρτησία, πρόοδο και προκοπή, καθώς και το Γενικό, και για τα προβλήματα του κλάδου, ψηφίσματα.

Το 16ο Συνέδριο τελείωσε με την ανάδειξη νέων οργάνων, βρισκόμαστε τους οικονομικούς ακόμη περισσότερα αποφασισμένοι να αγωνιστούμε μαχητικά για την υπερασπίση αλλά και διεύρυνση των κατακτήσεων τους αρχίζοντας με Πανελλαδική 24ωρη απεργία την 1 Μαρτίου.

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΜΑΥΡΟΔΟΓΛΟΥ - ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΡΤΣΙΑΦΗΣ

Δύο μορφές του συνδικαλιστικού μας κινήματος

(Από την αναφορά του συναδέλφου Αντώνη Ριζού στη ζωή και δράση των δύο πρώτων προέδρων της Ομοσπονδίας)

Συνάδελφοι, Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας ομόφωνα αποφάσισε, να τιμήσει στο 16ο Συνέδριο της τους δύο προέδρους της, του Νίκου Σκαρτσιαφής και του Διαμαντή Μαυροδόγλου.

Ο συνάδελφος μας Μαυροδόγλου είναι μαζί μας σήμερα, λέμε όμως από κοντά μας ο πρόσφατος γάμος συνάδ. Νίκος και αυτό μας γεμίζει με απέραντη οδύνη.

Στα πρόσφατα των δύο συνδράκων ο κλάδος μας τιμά όλους τους αγωνιστές του κλάδου, αυτούς που πέρασαν από φωτιά και σίδερο, αυτούς που έδωσαν τα πάντα για το συμφέρον του κλάδου, του λαού και του τόπου, για Ειρήνη - Δημοκρατία και Πρόοδο, αυτούς που και σήμερα συνεχίζουν να βρίσκονται στο μετωπί του αγώνα.

Ο συνάδ. Τάκης μπήκε από πολύ μικρός στο κίνημα και συμμετείχε στην Αντίσταση του λαού μας, ενάντια στη γερμανοφασιστική κατοχή. Το μετωπιακό καθεστώς, για την όλη του δράση, τον βασάνισε, τον εξόρισε και τον φυλάκισε.

Μετά την αποφυλάκιση του, αγω-

νιστική μέσα από το συνδικαλιστικό κίνημα για το συμφέρον των εργαζομένων. Βυροδεύθηκε στο επαγγελματικό, διετέλεσε Γραμματέας του Συνδικάτου Βυροδεύσεων.

Γραμμένος στο μαύρο πινάκι της εργοδοσίας, δεν μπορούσε να βρει δουλειά και μπήκε στο χώρο της οικοδόμησης.

Το 1967 η δικτατορία έρχεται να συνεχίσει το έργο του μετωπιακού καθεστώτος, τον αλληλαμάχη, τον βασανίζει και τον εξορίζει στα Γιούρα.

Μετά τη δικτατορία παίρνει με αποφασιστικότητα μέρος στους Αγώνες του κλάδου και πρωτοστατεί στη δημιουργία και δράση της ιστορικής Συνιστωσικής Επιτροπής.

Το 1976, στο 9ο Συνέδριο, ένα συνεδριο θύελλα, οι οικονομικοί αποκρίθηκαν κλάμα του εργαζομένου του Λυκαριόπουλου και ο Τάκης

Μαυροδόγλου γίνεται πρόεδρος της Ομοσπονδίας Οικονομών, όπου και παραμένει μέχρι τη συνταξιοδότησή του, το 1986.

Σήμερα, παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, συνεχίζει το μετωπί του αγώνα και είναι πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συνταξιούγων.

Ο συνάδελφος Νίκος μπήκε από τα νεανικά του χρόνια στον αγώνα για τα δίκαια των εργαζομένων στον κλάδο και γενικότερα της εργατικής τάξης.

Σε ηλικία μόλις 20 ετών, οι οικονομικοί της Πάτρας εκτιμώντας το ήθος και την ανιδιοτέλεια που τον χαρακτήριζαν, τον εκλέγουν πρόεδρο του Συνδικάτου τους.

Εξαιτίας της πλούσιας αγωνιστικής του δράσης η δικτατορία τον βασανίζει και τον εξορίζει στα Γιούρα.

Μετά την πτώση της δικτατορίας ο συνάδ. Νίκος βρισκείται και πάλι στο μετωπί των αγώνων του κλάδου και γενικότερα της εργατικής τάξης. Γίνεται πρόεδρος του Συνδικάτου Οικονομών Πάτρας, Γραμματέας του ΕΚ της πόλης και δημοτικός σύμβουλος Πάτρας.

Το 1991 γίνεται πρόεδρος της Ομοσπονδίας και παραμένει μέχρι τη συνταξιοδότησή του, εξακολουθεί όμως δραστήρια γ αγωνίζεται για το συμφέρον του κλάδου, μέσα από την Εκτελεστική Γραμματεία της Ομοσπονδίας την ημέρα που έφυγε από κοντά μας.

Ο συνάδελφος Νίκος ήταν ο δάσκαλος του Συνδικαλιστικού Κινήματος, ο δάσκαλος τους χάρους που δούλεψε, τους μετέφωρε σε σχολεία της ταξικής μάχης.

Ο συνάδ. Νίκος θα παραμείνει για πάντα μαζί μας, στις διαδολές και τις πορείες, πάντα μπροστά στους δύσκολους Αγώνες του λαού.

ΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ, ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ

να συνεχίζουμε αιετάντητα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ του 16ου Συνεδρίου

ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΑΣ
 ΝΑ μετρηθούμε με την κυβέρνηση, για να μην περάσει για τους νέους η καταρροή, η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών και των εργοδοτών.
 Πρώτον: Να μετρηθούμε με την κυβέρνηση και τους Ευρωπαϊκόλαβους αν επιχειρήσουν να φέρουν στην Ελλάδα εργατοσυγγετικές από τριτες χώρες, για να τους χρησιμοποιήσουν στην εκτέλεση των μεγάλων έργων.
 Δεύτερο: Να υπερασπίσουμε τον νέο τρόπο ασφάλισης των οικοδομών στις ιδιωτικές οικοδομές και καλούμε την κυβέρνηση να μην ενδώσει στις απαιτήσεις των εργολαβών - κατασκευαστών και αλλάξει το σύστημα «πολοιοισμού των κατ' ελάχιστο απαιτούμενων μερομισθίων των εργατοτεχνιτών στις οικοδομές. Διαφορετικά αναλαμβάνει σοβαρές ευθύνες.
 Τρίτον: Να επβάλλουμε ΤΩΡΑ - χωρίς μανούβρες και άλλη καθυστέρηση - στη Διοίκηση του Επικουρικού Ταμείου (ΤΕΑΔΕ) να προχωρήσει με γρήγορους ρυθμούς στην αναβάρθρωση των παράνομα εκδοθέντων συνταξοδοτικών αποφάσεων και την αναπροσαρμογή τους σύμφωνα με τον κανόνα: Συνταξιούχος με ίδιες προϋποθέσεις (ένησημα και κλάση) να παίρνει την ίδια σύνταξη ανεξάρτητα από το χρόνο έκδοσης της απόφασης.
 Χορήγηση αυξήσεων στις συντάξεις του

ΤΕΑΔΕ σύμφωνα με τις αυξήσεις στο ΗΑΕ.
 Έγκαιρη έκδοση των «νέων» συνταξοδοτικών αποφάσεων του Ταμείου.
 Τέρμα στην ανευθυνότητα των αρμοδίων και το βόλεμα ορισμένων που κατάτησαν το ταμείο σε «μαύρο χάλια».
ΕΠΙΘΥΛΗΤΗ ΜΕ ΤΟ TEAM ΖΗΜΕΡΑ
 Για τα προβλήματα αυτά, η μη ικανοποίηση τους σημαίνει ρήξη. Ο καθένας αναλαμβάνει την ευθύνη του.
 Θα εναντιωθούμε με όλα τα μέσα για τον πλήρη εξευτελισμό που ταιριάζει στις Ο.Κ.Ε., μέχρι την ανυποληψία και την αχρηστεύση τους.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Μέτρα για την κατοικία. Να γίνουν τα μεγάλα έργα. Δουλέια στους οικοδομούς. Εμφύλιση των ανέργων.
- Ικανοποίηση των ασφαλιστικών μας αιτημάτων.
- Επαναφορά στα 20 Η.Α.Ε. η καλύτερη σύνταξη και αυξήσεις σ' αυτές σύμφωνα με το ύψος των αυξήσεων στο Η.Α.Ε.
- 7ωρο - 35ώρα με νομο τώρα με πλήρεις αποδοχές.
- Όχι στη διάλυση των εργασιακών σχέσεων.
- Μέτρα αυστηρά, αποτελεσματικά, σε βάρος των εργολαβών κατασκευών που χρησιμοποιούν αλλοδαπούς σε συνθήκες «μιαρης εργασίας».

Giannīs Maniōdōglio

Nicos Skarlatīs

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Η νεοεκλεγείσα Διοίκηση αποτελείται από τους παρακάτω συναδέλφους:

1. Ζαζούπουλος Ανδρέας 2. Κερασσιμλής Κυριάκος 3. Πισουλας Γιάννης 4. Ρίζος Αντώνης 5. Κανούλας Σωτήρης 6. Αθανασόπουλος Ανδρέας 7. Μακρικοστας Λευτέρης 8. Αχτίης Βασίλης 9. Ηλιοπούλος Γιάννης 10. Φρακοδόκης Λευτέρης 11. Ζήμιος Λάμπρος 12. Βανδώρος Δημήτρης 13. Μήλιωνης Γιώργος 14. Σουνιούδης Γιάννης 15. Αναγνωστόπουλος Κώστας 16. Προβιάς Λάμπρος	17. Μπισφύρας Χρήστος 18. Βοις Θανάσης 19. Κομποστιατής Δημήτρης 20. Πηλιός Δημήτρης 21. Γαλανακίς Μιχαήλς 22. Ευσταθίου Γιώργος 23. Γιαννακούλη Ελένη 24. Αθανασιάδης Λευτέρης 25. Μονδηλαράς Δημήτρης 26. Καραγιάννης Χρήστος 27. Μπιστουκαίτης Θανάσης 28. Καραγιάννης Λεωνίδας 29. Δημητρίου Γιώργος 30. Μουστάκας Αλέξανδρος 31. Κουκιός Χρήστος

Για την Εκτελεστική Γραμματεία η Διοίκηση εξέλεξε 9 από τα 11 μέλη, τα δύο θα εκλεγούν σε επόμενη συνένδηση. Την Εκτελεστική Γραμματεία αποτελούν οι συνάδελφοι:

- ΠΡΟΕΔΡΟΣ**
Α' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Β' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΝΑΓΓ. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΑΜΙΑΣ
ΑΝΑΓΓ. ΤΑΜΙΑΣ
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΕΦΟΡΟΣ
- ΑΧΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ**
ΠΑΣΟΥΛΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
- ΚΟΜΠΟΣΤΙΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ**
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΟΡΓΟΣ
ΜΗΛΙΩΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΕΡΑΣΟΥΛΗΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΡΙΖΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ

Αποτελέσματα των αρχαιρεσιών

Τα αποτελέσματα των αρχαιρεσιών για την ανάδειξη νέων οργάνων της Διοίκησης, του Γενικού Συμβουλίου, καθώς και για αντιπροσώπους της ΓΣΕΕ, είναι τα παρακάτω:

Επι 494 εγκύριων ψηφοδελτίων έλαβαν:

ΕΣΑΚ 303 ψήφους (20 έδρες στη Διοίκηση και 16 στο Γενικό Συμβούλιο) έναντι 17 και 14 του 15ου Συνεδρίου, ποσοστό 61,34%.

ΠΑΣΚΕ 131 ψήφους (8 έδρες στη Διοίκηση και 7 στο Γενικό Συμβούλιο) έναντι 9 και 7 του 15ου Συνεδρίου, ποσοστό 26,52%.

ΔΑΚΕ 21 ψήφους (1 έδρα στη Διοίκηση και 1 στο Γενικό Συμβούλιο) έναντι 2 και 2 του 15ου Συνεδρίου, ποσοστό 4,25%.

Αγωνιστική Συνεργασία Οικοδομών 19 ψήφους (1 έδρα στη Διοίκηση και 1 στο Γενικό Συμβούλιο) έναντι 3 και 3 του 15ου Συνεδρίου ποσοστό 3,44%.

Ανεξάρτητη Αριστερή Συνεργασία 17 ψήφους (1 έδρα στη Διοίκηση και 1 στο Γενικό Συμβούλιο), ποσοστό 3,44%.

Αντιπροσώποι για τη ΓΣΕΕ, η ΕΣΑΚ ανέδειξε 30, η ΠΑΣΚΕ 7, η ΔΑΚΕ 1. Αγωνιστική Συνεργασία Οικοδομών 1 και η Ανεξάρτητη Αριστερή Συνεργασία 1.

Του ΓΙΑΝΝΗ ΣΑΜΑΡΑ

Γιατί η ιδιωτικοποίηση δε θα σώσει την Ολυμπιακή

Μια ομιλία και οι συνέπειες

Το κείμενο που ακολουθεί, είναι αποσπασμάτιο από μια διάλεξη του κ. Γιάννη Σαμάρ, τότε πρόεδρου του Ολυμπιακού Αεροπορίας. Ο κ. Σαμάρς αντικαταστάθηκε πρόωγα από τη θέση του προέδρου. Τους λόγους της αντικατάστασης θα τους αντιληφθεί ο αναγνώστης, διαβάζοντας τις απόψεις και τις θέσεις που διατυπώνονται στο κείμενο.

καλύτερες δυνατότες αποδοχής. Η εμμονή στην ιδέα αυτή οδήγησε πολλές φορές στο άκρα, όπως από παρτίδα-παρτίδα στις θέσεις που παίρνουν οι προστάτες της, όταν αντιμετωπίζουν σχέδια ή τις προτάσεις των διαφόρων φορέων και άλλων συστημάτων, που φυσικά δεν αποτελούν δημόσια ιδιοκτησία, αλλά ούτε και κεφαλαιοκρατική, εκτός βέβαια μερικών εξαιρέσεων. Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθούμε ότι οι αποψεις αυτές δεν προφερόταν για επιστημονικά προβλήματα και δεν καταφέρονταν να καλύψουν τον απολογισμό του προέδρου.

Λίνο Αινόπου, δικαιο στην καθηγητή Μ. Νικολαΐνη, ο οποίος έγραψε με έμφαση τα εξής: «Το θέμα των Δημοσίων Επιχειρήσεων δεν είναι θέμα ιδιοκτησίας, αλλά θέμα λειτουργίας και management. Δεν εξαρτάται η δυνατότητα λειτουργίας τους με βάση τους οικονομικούς κανόνες και αρχές, δεν τίθεται θέμα ιδιοκτησίας». Την θέση αυτή την ενισχύουν και οι σχέσεις με το θέμα μας, προβληματίζοντας σε διάφορες επιστημονικές, οικονομικές και διοικητικές κύκλους της Ευρώπης και άλλων χωρών.

Ειδικά όσον αφορά τη προβληματική αεροπορικές εταιρείες, η αναζη-

τηση των αιτίων της κακοδομίας τους, ούτε και στρέφεται στο πρόβλημα της ιδιοκτησίας, αφού όπως είναι γνωστό, οι περισσότερες από αυτές είναι ιδιωτικές. Το «κλίμα» τότε δεν ορκώσε... «κρατικοποίηση» παρά όλα αυτά όμως συχνά προτείνεται και από τη λύση. Πάντως το χάρη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το ζήτημα της ιδιοκτησιακού καθεστώτος των εν λόγω εταιρειών δεν αποτελεί κύριο θέμα συζητήσεων.

Ενα ιστορικό προηγούμενο

Στον τόπο μας όμως ο θόρυβος για τις ευεργετικές συνέπειες των ιδιωτικοποιήσεων δέ δει να κοπάσει. Στο θύβριο αυτόν οραμένοι προσέχουν και αναοράνε στο παρελθόν, σπάζουν πληθώρα «δυσκρινισμών» και επιδοτούν από το κράτος και μέσα σε 13 χρόνια περίπου την παρέδωση στο δημόσιο ως προβλήματα. Που οφείλονται κυρίως στην «ωριμότητα» στις πλάτες του κράτους, αφού πρώτα «θίκωσε» από το ταμείο της 180 εκτ. δολάρια ως «δικα του» και ποσό λάλη άλλα υποτίμησε.

Οπώς λοιπόν σε πολλές άλλες περιπτώσεις, έτσι και στην περίπτωση αυτή, κρατικοποίηση, με πραγματική εικόνα, η οποία και παρεμ-

ως τέτοια. Η προβληματικότητα της στο τελευταίο 3-4 χρόνια οδήγησε στο σπασμό. Αυτή όμως η περίπτωση όμως δεν προέκυψε επειδή η

ΤΑΕ. Επειδή αυτή δεν πήγαινε καλά, προχώρησαν στην ιδιωτικοποίησή της. Με τη δημιουργία όμως της ιδιωτικοποιημένης Ο.Α. η εταιρεία «προκαταβλήθηκε» από την Πολιτεία με μια σειρά ενέσεις, που ήταν αντίστοιχες των προδίκων που είχε η πολιτεία για τη μελλοντική ανάπτυξη του ιδιωτικού πλοίου αερομεταφορών. Ο τότε διάπης, όπως μας πληροφορεί ένα ευρωπαϊκό-εναετικό όργανο του κ. Κουτσήλη, έλασε συμβούλιο της ιδιωτικής Ο.Α. και κατόπιν προέβλεψε της επενδύσε κάπου 2 εκτ. δολάρια, λειτουργούν την εταιρεία σε ένα κλίμα κρατικού προστατευτισμού, σπάζουν πληθώρα «δυσκρινισμών» και επιδοτούν από το κράτος και μέσα σε 13 χρόνια περίπου την παρέδωση στο δημόσιο ως προβλήματα. Που οφείλονται κυρίως στην «ωριμότητα» στις πλάτες του κράτους, αφού πρώτα «θίκωσε» από το ταμείο της 180 εκτ. δολάρια ως «δικα του» και ποσό λάλη άλλα υποτίμησε.

Οπώς λοιπόν σε πολλές άλλες περιπτώσεις, έτσι και στην περίπτωση αυτή, κρατικοποίηση, με πραγματική εικόνα, η οποία και παρεμ-
ως τέτοια. Η προβληματικότητα της στο τελευταίο 3-4 χρόνια οδήγησε στο σπασμό. Αυτή όμως η περίπτωση όμως δεν προέκυψε επειδή η

Ο.Α. έγινε δημόσια, αλλά γιατί δεν μπόρεσε (ή έστω οι συνθήκες δεν την άφηναν) να λειτουργήσει ως πραγματικά εμπορική επιχείρηση. Ήμερα αυτό είναι το ζητούμενο. Το οποίο είναι δυνατό — όπως ήδη τόνισα — να εξερευνηθεί, χωρίς να παύσει να λειτουργεί ως εθνικός αερομεταφορέας του δημόσιου.

Δύο σημαντικές παρατηρήσεις

Θα ήθελα να τελεσιάρω κόνοντας δύο σημαντικές παρατηρήσεις. Η μια γίνεται προς αποφυγή κάποιων πιθανών παρερμηνειών των όσων έχω αναπτύξει στα προηγούμενα. Έγινε κριτική της έρευνας, που διαφέρει από τις πληροφορίες ως μοναδική ή έστω ως κύρια) δυνατότητα εξήγησης των προβλημάτων ΔΕΚΟ, τόνιζοντας ότι η άποψη αυτή έχει αμφισβητήσει ιδεολογία κριτική και παραβλέπει τους καθυστερημένους για την αποδοτικότητα ΔΕΚΟ παράγοντες. Το ίδιο όμως μπορεί να ληφθεί και η αντίθετη άποψη, που ενδεχομένως προτείνουν κρατικοποιήσεις με επίσης μοναδική ιδεολογία κριτική.

Θεώω δηλαδή να είμαι, ότι με όσα αναπτύχθηκαν, δεν είναι δυνατό να συμπεράνει κανείς ότι η priori τοποθέτηση κατά των ιδιωτικοποιήσεων ή υπέρ των κρατικοποιήσεων ή ακόμα υπέρ μικτών λύσεων. Η παρούσα διάλεξη δεν έστειλε στοχο της την ανάλυση αυτού του θέματος, αλλά να είναι και παρα ποιο ισχυρό να τονώσει. Η διάλεξη αυτή αποσκοπούσε στο να καταδείξει ότι δεν είναι αληθίνα ότι μια δημόσια επιχείρηση είναι μοιραία κακοδομημένη σε κακοδομία, ενώ η ιδιωτική σε αντίθετη, μόνο και μόνο διότι διαφέρει το ιδιοκτησιακό καθεστώς τους. Η απόδοξη μιας τέτοιας θέσης βάσει ανεπαρκών, φραγμένων προς στην ανάλυση και ανάλυση του συνόλου εκεινων των επιχειρηματικών, οικονομικών και κοινωνικών παράγοντων που εδραζομένων στην διεύθυνση και ανάπτυξη μιας εταιρείας, ανεξαρτήτως το να ανήκει είναι δημόσια ή ιδιωτική.

Η δεύτερη παρατήρηση αφορά την αποδοτικότητα που έχει η αφαίρεση ενδοκρατικών, κυρίως κερδών, από τους ιδιοκτήτες, οι οποίες — από άποψη ούσιας — μπορεί να είναι διαφόρων τύπων, ενώ από άποψη ακριβότητος τους διαφέρουν μορφήν. Με την παρατήρηση αυτή απλά θέτω το θέμα της αποδοτικότητας, αλλά στην περίπτωση αυτή, η στιγμή σε οποιοδήποτε τοποθέτηση θα ήθελα όμως να παρεμβώσω — χωρίς σχολία — ένα χωρίο από ένα άρθρο του βουλευτή Ν. Κεφαλονιάνη (Απογευματινή 26.10.94) που είναι ενδεικτικό των προτάσεων που έχει εξερευνήσει σπουδαίως η διερεύνηση των σχέσεων ιδιοκτησίας και η αναζήτηση λύσεων προοπτικές.

«Οι σύγχρονοι δημοκρατίες έχουν προβλήματα να κατανοήσουν την ιδιωτικοποίηση στην άδρακτη του παρελθόντος, από δηλαδή που ονομάζεται οικονομική χρεοκοπία. Αντίθετα, μέσα σε ένα κλειστό σύστημα χρηματοδότησης οι Άγιοι Πάπες γίνονται ολοένα πλουσιότεροι.

«Οι σύγχρονοι δημοκρατίες έχουν προβλήματα να κατανοήσουν την ιδιωτικοποίηση στην άδρακτη του παρελθόντος, από δηλαδή που ονομάζεται οικονομική χρεοκοπία. Αντίθετα, μέσα σε ένα κλειστό σύστημα χρηματοδότησης οι Άγιοι Πάπες γίνονται ολοένα πλουσιότεροι.

«Οι σύγχρονοι δημοκρατίες έχουν προβλήματα να κατανοήσουν την ιδιωτικοποίηση στην άδρακτη του παρελθόντος, από δηλαδή που ονομάζεται οικονομική χρεοκοπία. Αντίθετα, μέσα σε ένα κλειστό σύστημα χρηματοδότησης οι Άγιοι Πάπες γίνονται ολοένα πλουσιότεροι.

Ιδεολογική κινήτρα

Προβόλουν πλέον από τι επαναλαμβανόμενες απόψεις ορισμένων, όπως με τις οποίες αποδοκίμασε προσηβασία εξήγησης μιας δημόσιας εταιρείας πρέπει να αρχίσει με την αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Δεν έδρα τι να μην οραθούν να κινούνται ως τα πρόβλημα, ιδιαιτέρως σταθερές από τις οποίες, ανεξάρτητα από φυσικό, περιερίωσαν μάταια κάποια σωτήρια χειρουργία από πουν αλλαγή, αν όχι από το κράτος. Η οικονομική εικόνα των εν λόγω εταιρειών, όπως είναι γραμμένη από πράξεις ιδιωτικών κρατικοποιήσεων, δεν βέβαιον, γιατί το επεβόλε κάποια διακριτική οικονομική πολιτική, αλλά γιατί το πρόβλημα τους στο τέλος κόλλωτος του δημόσιου εναετικού πλοίου, η εκμάρια οριστικής τους.

Η «ωριμότητα» προσηβασία πριν από όλα στη «λύση» της αλλαγής των ιδιοκτησιακών σχέσεων εκεινων των δημοσίων επιχειρήσεων, και οι οργανισμοί, που είναι οι πρόβλημα, αποδοκίμασε, υποκεινται από εκτάρια φωνηρότητα ιδεολογία, αφού όλη η σχετική πληροφορία δεν αποσκοπούσε σε τίποτα άλλο, παρά μόνο στην πρόβληξη της ιδέας ότι είναι άλλο μόνον διακριτικό, εκτός της «κεφαλαιοκρατικής», δεν είναι δυνατό να λειτουργήσει η ως τις

ΤΑΜΕΙΟ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΩ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ

Ποιοι από το δικαίωμα είναι ενίσχυση

Σε περίπτωση ασθένειας, όσοι συνάδεκτοι είναι οικονομικά τακτοποιημένοι στο συνδικάτο ή δεν έχουν περάσει εξί (6) μήνες από τότε που έλαβε η οικονομική τακτοποίηση (και συνεχίζονται να είναι εργαζόμενοι στο επαγγελματικό τους), δικαιούνται οικονομική βοήθεια από το Ταμείο Αλληλοβοήθειας του Συνδικάτου.

Το να μέλη του Συνδικάτου οικονομική βοήθεια με τους παραπάνω όρους δικαιούνται, αρκεί να έχουν περάσει εξί (6) μήνες από τότε που έγιναν μέλη και είναι οικονομικά τακτοποιημένοι.

Σε περίπτωση που περάσουν εξί (6) μήνες από τότε που έλαβε η οικονομική τακτοποίηση, δικαίωμα να δικαιούνται βοήθεια από το Ταμείο Αλληλοβοήθειας σε περίπτωση ασθένειας δικαιούνται το μέλος του Συνδικάτου, αφού περάσουν εξί (6) μήνες από την ημέρα οικονομικής τακτοποίησης.

Οικονομική βοήθεια από το Ταμείο Αλληλοβοήθειας δεν δίνεται

για ασθένεια που προήγαγε της οικονομικής τακτοποίησης και σε περίπτωση απώλειας της οικονομικής τακτοποίησης επίσης δεν δικαιούται το μέλος βοήθεια για ασθένεια που προήγαγε πριν την παρέλευση του βέλους δηλαδή, οικονομική βοήθεια δίνεται για ασθένεια που προέκυψε για πρώτη φορά μετά την ημερομηνία που αποκτήσει το δικαίωμα της οικονομικής βοήθειας.

Για τα νέα μέλη η οικονομική βοήθεια δίνεται για ασθένεια που προέκυψε για πρώτη φορά εξί (6) μήνες μετά την εγγραφή στο συνδικάτο. Μετά το εξήμερο αυτό η οικονομική βοήθεια στα νέα μέλη δίνεται όπως και σε όλα τα μέλη.

Σε περίπτωση ατυχήματος η οικονομική βοήθεια δίνεται από την επομένη που τακτοποιήθηκε το μέλος του Συνδικάτου οικονομικά. Και οι αυτή την περίπτωση (ατύχημα) δεν δίνεται βοήθεια για ατύχημα που προέκυψε πριν από τη ημέρα της οικονομικής τακτοποίησης.

Δηλαδή η βοήθεια δίνεται για ατύχημα που συνέβη (πρώτη μέρα ατυχήματος) μετά την οικονομική τακτοποίηση. Το ίδιο ισχύει και για τα νέα μέλη του Συνδικάτου. Σε περίπτωση χρόνιου πάθησης η βοήθεια δίνεται μια φορά για πάντα. Ενοείται για πάθηση που πήρε το χαρακτήρα χρόνιο μετά την οικονομική τακτοποίηση και δεν προήγαγε.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΑΡΕΛΟΝ, ΣΤΕΝΟΧΡΩΝΕΣ, ΔΥΣΑΡΧΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΑ.

Φροντίστε με συνδυασμό να είστε πάντα οικονομικά τακτοποιημένοι, και προσηβασία να μην αφήσετε να περάσουν εξί (6) μήνες στακτοποίηση. Διαβάστε καλά τα παραπάνω. Αν λειτουργήσουν το Ταμείο Αλληλοβοήθειας χωρίς κανόνες, που υποβόσκουν, τότε θα το διαλύσουν σε λίγες βδομάδες. Για το καλό όλων και την τήρηση κανόνων δικαίου και διαφάνειας, να είστε τακτικά οικονομικά τακτοποιημένοι.

Αποκαλύπτεται το έγκλημα εκμεταλλεύτη

Η Κομισιόν που απαγόρευε τις κρατικές επιδοτήσεις στα ναυπηγεία, τώρα επιτάσσει την επίδοσή με 5,8 δισ. του νέου ιδιοκτήτη των ναυπηγείων Ελευσίνας. Καταρρίπτονται τα κυβερνητικά επιχειρήματα υπέρ του ξεπουλήματος των ναυπηγείων Σκαρματσά

Η επικριωμένη ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων Σκαρματσά είχε ένα ισχυρό επιχειρήμα υπέρ της, ανεξάρτητα αν το όχεται κανείς ή όχι και ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί με τους όρους και το πλάνο της πώλησης. Είχε η κυβέρνηση ότι οι κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβάλλουν την πώληση των κρατικών ναυπηγείων, αφού αποφοροδοτούν πλέον οι κρατικές επιδοτήσεις, δε θα μπορούσαν να λειτουργήσουν. Γι' αυτό πουλήθηκαν τα Ναυπηγεία Ελευσίνας στον Περσικό, γι' αυτό πουλήθηκε το Νεώριο, γι' αυτό πρέπει να πουληθεί και ο Σκαρματσάκις.

Και πραγματικά, αυτό είναι ένα επιχείρημα. Αλλά η κυβέρνηση αποδέχεται τη Συνθήκη του Μαστριχτ και δεχεται να παύσει με τους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να πρέπει να αγοράσει με άλλους τους κανόνες που απορρέουν από αυτή της συνθήκης. Αλλά πρόκειται το γεγονός, βέβαια, ότι οι συνθήκες αυτές είναι αληθινές, ότι υπάρχει. Αλλά η κυβέρνηση αποδέχεται τη Συνθήκη του Μαστριχτ και δεχεται να παύσει με τους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να πρέπει να αγοράσει με άλλους τους κανόνες που απορρέουν από αυτή της συνθήκης. Αλλά πρόκειται το γεγονός, βέβαια, ότι οι συνθήκες αυτές είναι αληθινές, ότι υπάρχει.

την παραπάνω τριετία ήταν πάντως κερδών να ευθυγραμμιστούν με τις αποφάσεις του Δευθενντριού, να ξεπουλήσουν τα ναυπηγεία και κάθε άλλη κρατική επιχείρηση που διατηρούσε ένα δύσκολο, ήταν προσηγορικό και μπορούσε να ανταγωνιστεί επί ίσους όρους τις αμοιβαίες τις ιδιωτικές τομείς.

Και δεχεται ξαφνικά η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ανατρέψει με το ίδιο σκεπτικό την ολοκληρωτή του 5,8 δισ. πουλήθηκε το Νεώριο, γι' αυτό πρέπει να πουληθεί και ο Σκαρματσάκις. Και δεχεται ξαφνικά η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ανατρέψει με το ίδιο σκεπτικό την ολοκληρωτή του 5,8 δισ. πουλήθηκε το Νεώριο, γι' αυτό πρέπει να πουληθεί και ο Σκαρματσάκις.

Ποιος θα πάρει το 5,8 δισ.; Μα ο Περσικός, που φόρτασε τα ναυπηγεία έναντι 12 δισ. όταν η αξία τους (σε τιμές 1992) ήταν 25 δισ., που τα πήρε αφού πρώτα χαρίστηκαν τα χρήματά τους 35 δισ. περίπου, που αντί να αυξήσει τις θέσεις εργασίας, τις μείωσε σε από 2.200 σε 1.670 και τις μείωσε

Το Νεώριο πουλήθηκε με 250 εκατ. δρχ. προκαταβολή και 2,15 δισ. δρχ. σε 6 άτοκες ετήσιες δόσεις, όταν η αξία του ανέρχεται σε 16 δισ. δρχ.

σε δύο μόλις χρόνια κατορθώσε να φορτώσει την επιχείρηση με επιπλέον χρέη που φτάνουν τα 10,9 δισ.

Οι κακές γκόμενες, μάλιστα, λένε ότι αφού ο Περσικός πήρε το 5,8 δισ. από τα αρμόδια υπουργεία και όταν πήρε αρνητική απάντηση, αξιοποιώντας τις διασυνδέσεις του τόσο στο υπουργείο Βιομηχανίας όσο και στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας αποτόνησε απειθεσίες στις Βρυξέλλες, ώστε μια κοινοτική γραμμάτση να δεσμεύσει την κυβέρνηση για την κονοποίηση των απατήσεων του.

Και η κυβέρνηση τι έκανε; Αντί να πει ότι η όλη αυτή ιστορία αποτελεί σκάνδαλο, πού την... νύσους και κυλοχέλι επί αυτή θέσει το αίτημα του Περσικού στις Βρυξέλλες. Ομως, παράλληλα, έλαχε και το μεγάλο λάθος που πρόβαλε για το ξεπούλημα των ναυπηγείων. Πισες απέλιες επιβλήθη κυρώσεις θα μπορούσαν να σταθούν

για τις κρατικές επιδοτήσεις στο κρατικό ναυπηγείο, όταν η ίδια η Κομισιόν λέει στην κυβέρνηση να επιδοτήσει τον ιδιώτη Περσικό με λεφτά του Έλληνα φορολογούμενου. Πλήρης ανατροπή ισχυρισμών και επιχειρημάτων υπέρ της ιδιωτικοποίησης.

Όχι, βέβαια, ότι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ανατρέπει την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, κάθε άλλο μάλιστα. Αλλά αποκαλύπτει τις πραγματικές διαστάσεις αυτής της πολιτικής διαστάσεις που δεν τολμούσε να σχολιαστούν οι εκπρόσωποι των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Κανένας άλλος λόγος δεν επιβλήει την εγκατάσταση σε ιδιωτικές μόνον, που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του δημοσίου, παρά μόνο η ικανοποίηση των απατήσεων του μεγάλου κεφαλαίου. Των απατήσεων να εγκαταλείψουν το κράτος όλες τις επιχειρηματικές - παραγωγικές δραστηριότητες του - παρ-

όλετας των βιομηχανιών και χωρίς κανένα κόστος για τους ίδιους.

Αυτό, λοιπόν, που ενδιαφέρει τις Βρυξέλλες, δεν είναι η χωρίς κρατική επιδότηση λειτουργία των ναυπηγείων ή των άλλων μονάδων, αλλά η λειτουργία τους στον ιδιωτικό τομέα. Αυτό που πριν απαγόρευε (την επίδοσή), τώρα το επιτάσσει. Αυτό είναι η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και ασφαλείς δεν έχει καμιά σχέση με την ανάπτυξη με «νέους ανταγωνισμούς». Αντίθετα έχει να κάνει με την άμεση όρων παραδοχή καθετί κρατικού στον ιδιωτικό τομέα και την ανέλιξη μεταφορά νέων πόρων στα θρησουργομολία του μεγάλου κεφαλαίου. Πρόκειται για ένα εγκληματικό προμελετή και χωρίς λαοκρανικό σε βάρος του ελληνικού λαού, καθώς επιφέρει ανεπαρόνομο πλήγμα στην παροχή βελτίωση της ζωής τους - δεσποτική προσήκων ανάπτυξης της εθνικής μας οικονομίας.

Τα δικά μας νέα από τον «ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ»

Μηνιαία έκδοση

Ιδιοκτήτρια του Συνδικάτου Οικοδόμων και Εργαζομένων στα Δομικά Υλικά και τις Κατασκευές.

Διευθυνση: Βερναζέρου 1, πλ. Κάνιγγος 106-77, Αθήνα τηλ. 3627.122.

Εκδότης Μηνιαίος Γεώργιος Τρικάλων 7 - Ηλιουπόλη

Συντάσσεται από επιτροπή Φωτοσυνασπιοθεσία - εκτύπωση Τυποκοπτική ΑΕ Λ. Ηρακλείου 145, Περίοδος

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ.Ε. ΤΟΥ «ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ»

ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Συνάδελφε,

Με αυτή την αίτηση θέλω να γίνει μέλος του Συνδικάτου. Έχω τις προϋποθέσεις που απαιτεί το καταστατικό του σωματίου και αποδέχομαι ανεπιφύλακτα

Επίσημο.....

Όνομα.....

Πατέρα.....

Έτος Γεν.....

Ειδικότητα.....

Διεύθυνση κατοικίας.....

Συνδικαία.....

Αριθμ Ταξ..... Ημ. Έκδ.....

Αριθμός ΙΚΑ.....

Ημερα εγγραφής.....

Τηλέφωνο.....

Αθήνα στις..... 198

Ο Αιτών.....

Γράψε και συ συνάδελφε το διπλανό σου, το γυναικό σου οικοδόμο στο Συνδικάτο. Η εγγραφή είναι 100 δρχ. και τρία μηνιαίικα υποσυνεδυκτικά επί 400 δρχ. το μήνα, σύνολο 1.300 δρχ.

ΓΙΝΕ ΑΙΜΟΔΟΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ

Το Συνδικάτο δημοιούργησε σε συνεργασία με το νοσοκομείο Ιπποκράτους και Λαϊκό, τράπεζα αίματος. Αυτό, για να αντιμετωπίσουμε τα συχνά περιστατικά ανάγκης αίματος (αυτισμός κ.ά.).

Διακίωμα να πάρουν αίμα από την τράπεζα, έχουν οι αμοδοτές και το μέλη της οικογένειάς τους.

Δώσε αίμα στην τράπεζα αίματος του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθηνών, για να σώσουμε τη ζωή μας, τις ζωές των οικογενειών και συνάδελφών μας.

Αίμα μπορείτε να δώσετε με κάλεσμα του Συνδικάτου και κομψήναια στο νοσοκομείο Ιπποκράτους (τηλ. 777.1.138 - 771.1.000) και Λαϊκό (τηλ. 777.833 - 171.000). Σηλώνεται ότι το δίνετε στην τράπεζα αίματος του Συνδικάτου Οικοδόμων.

ΠΡΟΣΧΟΗ!!!!

Όταν υποβάλλετε αίτηση για σύνταξη στο ΙΚΑ, την ίδια μέρα να υποβάλετε και αίτηση στο Επικουρικό. Κάθε καλύτερη στιγμή και ανάληψη απόλαια συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Πάντα και παντού η σύνταξη μετράει από την ημέρα που υποβλήθηκε η αίτηση.

Και κάτι ακόμα: Αρκετά συνάδελφοι όταν έρχεται η ώρα για σύνταξη, πηγαίνουν σε δημόσιο ή τους κάνει τα χαρτιά (απίστευ κ.λ.). Κοιτάς. Γίαις Κοιμά υπερωρία δεν προσφέρουν στην έκδοσή της σύνταξης. 2-3 λεπτά της ώρας κάνουν να συμπληρώσουν την αίτηση και εισπράτουν εκάτο και πλέον χιλιάδες (100.000) δικηγόρων δικαιομια.

Συνάδελφε,

Μη δίνετε κορολιτισμό λεηρία. Ελάτε στο Συνδικάτο να σας ενημερώσουμε τα χαρτά δωρεάν και με έγγραφες συμβουλές και πληροφορίες.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΜΕΛΜΟΝ Ο ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΣΤΑ «ΣΑΓΟΝΙΑ» ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Οχι κύριε! Αυτό δε θα καταφέρει να το κανέτε, όσους νόμος και αν ψηφιστεί στη Βουλή! Ο ελληνικός πολιτισμός, η εθνική πολιτιστική κληρονομιά του λαού μας, δεν είναι για το δόνημα της αούδοιής και αδύνατης, ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Δεν μπορείτε, ούτε εσείς, ούτε και κανένας άλλος να τον ξεπουλήσετε. Αντίθετα στον ίδιο τον ελληνικό λαό, είναι μέγιστο στη σκέψη και την ψυχή του, και από εκεί δεν μπορείτε ούτε με εκατό χιλιάδες νόμους να τον βιάσετε!

Το 1994 έκλεισε με μια πράξη εθνικής πολιτιστικής μεσοδοσίας. Μετα τη σταχτιά, την ακαθέρβητη, το ξεπουλήμα του εθνικού πλούτου, την ακρίβεια και την ανεργία, η κυβέρνηση θεωρούσε ότι έπρεπε να επιστείονη την πολιτική της με το να κάνει δόρο τη συνείδηση και την ψυχή του λαού στους μεγαλοεπιχειρηματίες ιδιωτικών καναλιών και της υποκαλλιέργειας. Εφερέ νομοσχέδιο στη Βουλή, με το οποίο τα κρατικά θέματα μετατρέπονται σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, αποδομούνται δηλαδή από το κράτος και παραδίδονται στους λεγόμενους «σάγονες» της τζέτας, σε όσους δηλαδή βουλώνη η επιχειρηματία θέλουν να βάλει μερικά λεφτά, για να προσανατολιστεί την Τζέτη προς το εκεί που αυτός και η τζέτη του επιθυμούν. Παράλληλα ιδρύθηκαν και «Κρατική Οργάνωση Ελληνικής Μουσικής» και η «Οργάνωση των Χορωδιών», που τέθηκαν κάτω από το ίδιο καθεστώς της ουσιαστικής ιδιωτικοποίησης. Την ίδια στιγμή έφτασε με διάφορες τροπολογίες, ώριμη η ιδιωτική «Καμεράτα» του Λαμπράκη και του Λατίφ να παίρνει τη μεριά του λέοντος των επιχειρηματιών, παρά το γεγονός ότι αποτελείται κατά 95% από ζένους

Η συνείδηση του λαού δεν είναι για πούλημα!

Πράξη εθνικής μεσοδοσίας και εγκλήματος εναντίον της εθνικής κληρονομιάς, όπως το Εθνικό Θέατρο, στα σάγονια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

μουσικός. Πώς, λοιπόν, να χαρακτηρίσει κανείς το σπληνικό υποκαλλιέργη, που από το βήμα της Βουλής αποκρίθηκε την ερωτηστική δημόσιαρχη χαρακτηριστικώς την «αυριχή επιπέδου». Τι να πει κανείς για έναν άνθρωπο που σπληνικά εντελώς μπροστά στην υποκαλλιέργη των ιδιωτικών τηλεοπτικών καναλιών,

ενώ ταυτόχρονα δεν έχω να υπερασπίσει το μέχρι πριν λίγο καιρό, αφιερωτικό του, Χρ. Λαμπράκη και το Μέγαρο Μουσικής; Αλίμονο στον πολιτικό, αλίμονο στη νεολαία, που καταδικάζει ως εθελόγητη πολιτική τη πρόταση την ποσότητα, τη βία, τη «παιχνίδια» του Αμερικανόμυθου και ότι άλλο προϊόν της ψαθάρου οι ιδιωνότες των ιδιωτικών

καναλιών. που ταυτόχρονα είναι και θαύματα του Μεγαρού Μουσικής. Γιατί και αυτοί ο Μπας και ο Μπετόβινς είναι για τις ανώτερες τάξεις, στις οποίες ανήκουν και οι ίδιοι. Για το λαό είναι μόνο τα παραδοσιακά και τα σκευάσματα. Πώς άραγε μπορεί να ξεχάσει ότι στη διάρκεια του 1994, η Εργατική Εστία παραβιάζοντας και το νόμο που

προβλέπει εργατικό εισιτήριο για τα θέατρα, μίσωσε εργατικό εισιτήριο για πέντε χιλιάδες κέντρα τύπου «Σοδωμιά». Ότε ένα όσος, τότε, αλλά 100.000 τέτοια εργατικά εισιτήρια μοίρασαν. Να τον χαιρόμαστε τον πολιτισμό μας, κύριε, να χαιρόμαστε τον κ. Γαλανούλα όσος, να χαιρόμαστε και τον «Μικρούτσικο» «παιχνίδια» όσος! Εμείς, πάντως δεν θα παρομοί.

Με τις προφασίες αυτές εξελίχθηκε αποδεικτικά περσιανά ότι ο πολιτιστικός υπερπαλιόμοσ που μας κατακλύζει, η υποκαλλιέργη που καθημερινά μας προσεβένει το μισό, τα μιστικά όσος με τις «γλυστέρες», ο εξυτελισμός καθετί ομορμού, όπως ο έρωτας και οι ανθρώπινες σχέσεις, ο υπερβασμός της γνώσεως, οι λανθασμένες φωνηταίολογίες και η αναπόληση της βροβρόλατας ως στοιχείο κοινωνικής συμπεριφοράς, δεν είναι πρόδρομα φαινόμενα. Είναι συγκεκριμένα τέλη επίληξη και πολιτική της φρασεολογίας τάξης με σκοπό τον έλεγχο και την αλλοίωση των λαϊκών συνειδήσεων, αλλά και την ευκολότερη διάσχιση του όμοσ της καθεστώτος.

Κάπου όμως έχουν κάνει λάθος. Ο πολιτισμός, δεν είναι ναυπηγική η ΑΓΕΤ, για να υπακούει συμβόλο της ενομήλιατος. Ο πολιτισμός είναι κοινωνικό αγαθό και όλα έχουν δικαίωμα σ' αυτόν. Γιατί ο ρατοειός και ο φασισμός, οι κάθε είδους κοινωνικές διακρίσεις, ανεξάρτητα αν αλλοίωση στον παλιό, στον ποίτη, από το μιστικό και στο ομιλήτη, στον όλο τους δημιουργούσ, με το να με τα χείρα. Πολιτικά αγαθά για όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα κοινωνικής τάξης, φυλής και χρώματος. Ο πολιτισμός, η πολιτιστική δημιουργία, τα πολιτιστικά αγαθά πάντα, είναι, και θα παραμένουν κερβό κηπιου του λαού μας και κανείς δεν μπορεί να αλλοίωσ αυτού.

ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΕΝΔΟΜΟΧΟΡΙΑ

Παραδοσιακή και παλαιά	Γενετική κληρονομιά	Επιβλημένη κληρονομιά επίδοσης
Στοιματικό κούλητση και φράζονες	ομόνοσημο και κλητικός	μητική κατανομή φρούτων και λαχανικών
Ουδύραδες	ομόνοσημο και κλητικός	φρούτα σε φρούτα, λαχανικά και φρούτα κρέας, δηλαδή
Σταχτιά	—	μητική κατανομή φρούτων και λαχανικών, μεγάλου κατανομή αλάτιου και ελαιόλαδου τροφών
Κόβεν-οσός	—	μητική κατανομή φρούτων και λαχανικών, λίγα μεγάλου ποσότητα ζυμαρικών λαϊκών κηλί φρούτος
Πηλα	ομόνοσημο, πρωτόβια β κτήματα	μητική κατανομή φρούτων και λαχανικών
Πάγκρος	—	—
Λαχανές	κλητικός και ομόνοσημο, επαγγελματικές εκθέσεις	μητική κατανομή φρούτων και λαχανικών
Πρεσβιανός	κλητικός, επαγγελματικές εκθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της μεσοδοσίας, σπομοσφαιρική ρύπανση, κλητικός από κτήματα που σπληνικά στο περσιόβεν	μητική κατανομή φρούτων και λαχανικών
Αλάτι (μελιόμυθος) Αλάτι (αλάτι μελιόμυθος)	πρωτόβια	—
Μακίς	ομοδοσιακό βόσος μετά την εξυτελιστική	λίγη μεγάλη ποσότητα λαϊκά και τροφών ζωικής προδοσίας
Αλιθός	κλήματος, μελιόμυθος που μελετώνται με την εργατική πράξη	—
Ευδοκίμοσ	υπερβολικό βόσος, σαρμωποσφαιρική ασπιροσφαιρική μετά την εξυτελιστική	όμοδο, λίγη υπερβολική ποσότητα ενδοσφαιρική, λίγη
Οσός	κλήματος, επαγγελματικές εκθέσεις	γολοκοσμοσφαιρική υπερβολική κλητική «λαϊκή» τροφή ζώου
Προσπίτη Ουδύραδες κλητική	κλήματος, επαγγελματικές εκθέσεις	ομοδοσιακή ποσότητα που έχουν σπληνικά με τη διατροφική, βόσος κλητικός σε λίγη, μητική κατανομή φρούτων και λαχανικών
Πηλα	κλήματος	υποκαλλιέργη κλητική
Λαυροσφαιρική	ροκνέ κλήματος, βεν'όνο κλητικός	υποκαλλιέργη κλητική

«ΤΡΩΤΕ ΦΡΟΥΤΑ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ», ΣΥΣΤΗΝΟΥΝ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Προληψία να προληφθούν δύο στους τρεις καρκίνους

Η ουσιαστική διαφορά του σύγχρονου ανθρώπου μπορεί να αποδοθεί σταθίρα έναντι των κλητικών προδοσιών από πολλές μορφές καρκίνου. Αυτό το μίνιμου στέλνουν οι επιστήμονες, οι οποίοι της τελευταίας δεκαετίας μελετούν συστηματικά τη σχέση καρκίνου και διατροφής και είναι πλέον σε θέση να ανακωσώσουν το πρώτο υπερμπαρταίο των εσέρων τους. Βεβαίως, μελέτες, αποδοδείξουν ότι το μίνιμου για τη ζωή μας, αλλά και για τις υπόλοιπες χώρες της περιοχής, καθώς ο μεσοδοσιακός τρόπος διατροφής κινείται από τους πλέον ιδιωνικούς για την πρόληψη του καρκίνου. Βασικότερο είναι ότι, αυτό το γεγονός είναι η πλώσσα σε φρούτα και λαχανικά διατροφής των μεσοδοσιακών λαών.

Η πρόληψη αποτελεί βασικό παράγοντα εξάρτησης των κινδύνων εμφάνισης του καρκίνου

Οι επιστήμονες υποστηρίζουν ότι σπληνικά τα δύο τρίτα των καρκίνων συνδέονται με παραμένουν στο έργο όσος με τον τρόπο ζωής και γι' αυτό, τονίζοντας οι επιστήμονες, μπορούν να προληφθούν. Από επιστημονικές μελέτες προκύπτει ότι τα φρούτα και τα λαχανικά προσεβένουν από καρκίνους του σπασφάου, του στομάχου, του ορθού και του παχέος έντέρου, οσμία και στους καρκίνους των πνευμόνων και του λάρυγγα, που προκαλούνται κυρίως από το κάπνισμα. Οι ειδικά δεν έχουν όσος καταλήξει ότι λίγη, να τον όσος σπληνικά, αυτό όσος, οι Βρετανικές και τα μεσοδοσιακά στοιχεία, που περιέχονται στα φρούτα και τα λαχανικά, να παίζουν σημαντικό ρόλο. Οι ειδικοί μελέτες, ωστόσο, δείχνουν ότι το σπληνικό

μείγμα παρουσιάζονται που κυκλοφορούν στο σπληνικό, με όσος να αναπληρώνουν την έλλειψη τους, δεν έχουν τα ίδια αποτελέσματα. Αντίθετα οι υπερβολικές δόσεις των ενδοσφαιρικών αυτών μπορεί να είναι βλαβερές.

Η προστατευτική δράση των φρούτων και των λαχανικών μπορεί να οφείλεται στις Βιταμίνες Α, C και στη Β - καροτίνη. Η μελιόμυθος λίγη των φρούτων αυτών συνδύει τους καρκίνους που συνδέονται με την αύξηση του κινδύνου εμφάνισης καρκίνου στην πεπτική και αναπνευστική οδό, καθώς και στην αύξηση της πίεσης, το μιστικό, το πάγκρος. Η υψηλή κατανομή υπερπερσιόβεν είναι κοινό χαρακτηριστικό των ασθενών με καρδιοεγκεφαλικό καρκίνιο, ενώ η βιταμίνη Ε έχει αποδειχθεί ότι

δεκαετία. Το αποτέλεσμα της έρευνας θα δείξουν. Παρ' όσος βιολογική ουσιαστική της «μεσοδοσιακής» διατροφής είναι θετικό αποτέλεσμα, αυτό από τα θέματα παρούσας τουσ τουσ υψηλά επίπεδα καρκίνου του ορθού και του παχέος έντέρου και γιατί οι Γάλλοι παρουσιάζουν περισσότερους καρκίνους του στομάχου και οι Αμερικανοί καρκίνους του στομάχου από τους γηγενούς τους.

Με διατροφή, χωρίς υπερβολική κατανομή λαχανικών αυτών και ζωικών πρωτεϊνών, δε διατηρούνται καλά κινδύνου εμφάνισης καρκίνου. Από μελέτες που έχουν γίνει, έχει παρατηρηθεί ότι στις χώρες όπου καταναλώνονται μεγάλες ποσότητες κρέας, υπάρχει πολύ μεγαλύτερο ποσοστό εμφάνισης καρκίνου του παχέος και του ορθού έντέρου. Η μελιόμυθος αυτή εκδήλωση καρκίνου μπορεί να οφείλεται στην παρουσία των κοκκίων κρέας σε λίπη, στις παχέες που σχηματίζονται κατά το μαγειρεύει ή στην ίδια την περσιόκλήση σε πρωτεΐνες.

Το ίδιο είναι και το θέμα φρούτων του καρκίνου του στομάχου, ενώ η μελιόμυθος κατανομή κρέας - πέντε ή περισσότερα πλιόζωα της μέρας - ενδύνεται να αυξήσει τον κίνδυνο εμφάνισης καρκίνου στο πάγκρος. Το Αλιμ μπορεί να αυξήσουν τον κίνδυνο, επηρεάζοντας τη ρύθμιση ορμονών, και συγκεκριμένα το παχέος κρέας εμφάνισης καρκίνου του

ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΜΑΧΟΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΑ ΘΩΡΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΤΖΕΤΣΕΝΙΑ

Ασπίδα για τη ρωσική μάχη

Ο Γιάτσιν κατηγορεί τον Ντουτσίγεφ για εγκληματία, ο ίδιος όμως φροντίζει να περιστοιχιστεί από πρώην κατάδικους για σοβαρά εγκλήματα, που σήμερα είναι άνθρωποι του στενού προεδρικού περιβάλλοντος

Ενώ τα στρατεύματα του Γιάτσιν αποχωρούν από τα επιθώματα τη θέληση της ρωσικής ηγεσίας στην Τσετσενία, αντίστοιχη είναι και η επιθυμία της κυβέρνησης του Κρεμλίμου να περδεί για το δίκαιο της προσπάθειας της να «αποκαταστήσει τη συνταγματική τάξη» με τη βοήθεια των τανκς και των αεροπλάνων και εγκληματίωντος σε βάρος δεκάδων χιλιάδων αθώων αμάχων.

Ποιο όμως είναι το ιστορικό παρελθόν της διαμάχης Γιάτσιν - Ντουτσίγεφ; Και ποιος είναι και από πού προέρχεται ο προέδροξ της Τσετσενίας, αξίζει να δούμε ιστορικά το πρόβλημα, για να καταλάβουμε το μέγεθος της υποκρισίας των σημερινών «υποστηρικτών» του συνταγματός της νέας ρωσικής άρχουσας τάξης.

Τον περασμένο αιώνα η τσαρική Ρωσία διεξήγαγε σκληρό και πολυήμερο πόλεμο με τους λαούς του Βορείου Καυκάσου, για την προσαρτήσή της στη ρωσική αυτοκρατορία. Τόσο ο μαχητικός χαρακτήρας των ορειφώνων Καυκάσιων, όσο και ο θρησκευτικός φανατισμός του Ισλάμ, προκάλεσαν τη σφοδρότητα αντίστασης στα ρωσικά στρατεύματα.

Στη σοβιετική εποχή ο λαός του Καυκάσου ζούσαν σε συνθήκες καλής συνεργασίας. Υπήλξαν και δύσκολες στιγμές, που όμως δεν μπορούσαν να ανανεώσουν το γενικό κλίμα. Από το 1985, όμως, η κατάσταση αρχίζει να γίνεται εκρηκτική. Το 1991 καθιερύεται ο προέδροξ της Τσετσενίας Ινγκουστίας και ανακηρύσσεται - με αντι-συνταγματικό τρόπο - νέος πρόεδρος της Τσετσενίας ο Ντουτσίγεφ. Διοικητής, παλιότερα, ισοδύναμ στρατιωτικών Βομβαρδιστικών στη Βαλτική και με άλλες αξιώσεις, με τους εθνικιστές «αυτοαναματός των βαλτικών χωρών», ο Ντουτσίγεφ υπήρξε ο πρώτος στο εδαφός της ΕΣΣΔ που το 1991 προχώρησε στη διάλυση του Σοβιέτ.

Μία προσπάθεια του τότε αντιπροέδροξ της Ρωσίας Ρουτσκόι να αποκαταστήσει την τάξη στην Τσετσενία απέτυχε, γιατί οι λεγόμενοι δημοκράτες του Γιάτσιν, που μετέβηκαν στην πρωτεύουσα Γκρόζνι, υποστήριξαν τον Ντουτσίγεφ στην κατάληψη της

ΕΙΛΑΝΟ: Ρώσοι στρατιώτες κείτεται νεκρός σε όρμη της προτεινισσας Γκρόζνι. **ΑΡΙΣΤΕΡΑ:** Πληθυσ στην Τσετσενία θρηνούν για το θάνατο των παιδιών τους

σοβιετικής εξουσίας. Τότε, ακόμα και οι δήλωσεις για «κυριαρχία» της Τσετσενίας δεν αποτελούσαν πρόβλημα για το ρωσικό

«Λευκό Οίκον». Η επίσημη Μόσχα έκλεινε τα μάτια στα διεδραματιζόμενα την Τσετσενία, στα καταφύγια

κρούματα παραβίασαν τον νόμον και στη συγκέντρωση μεγάλης ποσότητας οπλίσμου, αλλά και σε άλλες εγκληματικές ενέργειες. Κρούσαν την υπόθεση της ταξινόμησης μαφίας αν στο κατά το τότε προέδροξ του Ανατολικού Σοβιέτ, του Ρουσλάν Χασμουλάτοφ, που είναι Τσετσένος στην καταγωγή. Αν και οι «κακοί γλάσσοι» εμπλέκουν στην υπόθεση και ιστορικές με εμπόριο όπλων, πετρελαίου και πετρελασιώνων, καθώς και άλλες «εμπορικές» δραστηριότητες που μπορούν να αποφέρουν μεγάλα κέρδη, όχι μόνο σε όρους ζώνυ σ' αυτή την περιοχή του Καυκάσου.

Μετά από όλα αυτά η Μόσχα μόλις τώρα θυμήθηκε τη συνταγματική τάξη και την αποκατάστασή της. Έκαναν πρώτα τις δουλειές τους, ξεμπερδεύσαν με τους εσωτερικούς τους αντιπάλους - γνωστό με τον τρόπο - και αποφασίζουν να ξεκαθαρίσουν με τον Ντουτσίγεφ, γιατί - λένε - έχει περιστοιχιστεί από εγκληματικά στοιχεία και προωθεί εγκληματική πολιτική. Η υποκρισία σε όλο της το μεγαλείο. Όταν μόνο να γίνει γνωστό και πριν από 4-5 χρόνια, όταν η Μόσχα «χάιδευε» τον Ντουτσίγεφ. Αλλά και γιατί, αν βρή κανείς μια ματιά στο σημερινό περίβλημα του Γιάτσιν θα δεν αρκείας παλιότερες φημισμένες με τον Ντουτσίγεφ. Για παράδειγμα ο Ποντάτιεφ, μέλος της επιτροπής ανθρωπίνων δικαιωμάτων «παρ το Πρόεδρο», έχει ένα εξίσου λαμπρό παρελθόν και παρόν. Πέρασε 18 χρόνια της φυλακής στην Αμερική, έλαβε επίσημη επίκριση και σήμερα είναι επίσημης της μαφίας του Χαμπαρφοκ, ελέγχει για σειρά εταιρείες που εστρέφει με κλεμμένα λεφτά και δεν παραλείπει φυσικά να «υπερασπίζεται» τα ανθρώπινα δικαιώματα με ειδικές αποστολές στο εξωτερικό, στις οποίες τον στέλνει ο Γιάτσιν.

Αυτή είναι η κατάσταση της ρωσικής ηγεσίας. Ο Γιάτσιν κατηγορεί για εγκληματία τον Ντουτσίγεφ, ο ίδιος όμως είναι περι-στοιχισμένος από ανθρώπους της μαφίας. Παλιό του ίδιου εγκληματικού περιβάλλοντος «σκατόνισμα» τώρα μεταξύ τους, τα πραγματικά όμως θύματα είναι οι δεκάδες χιλιάδες αθώοι άμαχοι.

Η Τουρκία γυναικόλογος

Η Γερμάνια είχε αφήσει ένα βράδι του περασμένου χρόνου, όταν η αστυνομία της έφερε μια δεκαεξάχρονη κοπέλα με έντονος πόνο στην κοιλία. Η κοπέλα έφευγε από την αστυνομία της τελευταίας 12 ημέρες, επειδή μοίραζε αντικυβερνητικά φυλλάδια και η Ισλεγκέν παρατήρησε ότι είχε σημάδια από γυμνάσματα και ηλεκτροσόξ. Η γαργάρα ήθελε να την κρατήσει στο νοσοκομείο, αλλά οι αστυνομικοί αρνήθηκαν και επέμειναν να της δοθούν οι πρώτες βοήθειες και μετά να την πάρουν πίσω. Η Ισλεγκέν επέμεινε και αναστέξε μία έκθεση για το περιστατικό, φροντίζοντας να κρατήσει ένα αντίγραφο. Οι αστυνομικοί αρνήσαν την έκθεση και άρχισαν να τη σιχίζονται. Όταν η γαργάρα τους είδε ότι είχε αντίγραφο, ένας από αυτούς την κοίταξε στα μάτια και της είπε: «Πάει δεν ξέρεις τι μπορεί να πάθει όπως βοήθαει έναν τρομοκράτη».

Η ιστορία αυτή, όπως την αναφέρει η Ισλεγκέν, είχε ατυχές τέλος, καθώς η γαργάρα καταφέρνει να κρατήσει την κοπέλα στο νοσοκομείο και αργότερα η κρατούσα σπαλιόληξη από τις κατηγορίες αστυνομικοί έχουν επανειλημ-

Οι Τούρκοι γιατροί αντιισιτέκονται

Παρά τις απειλές εναντίον τους, καταγγέλλουν βασανιστήρια και του στρατού σε βάρος των Κοϊνδών, αλλά και «εξαφανίσεις» συναδέλφων τους

μέρος απειλεί τον Ισλεγκέν και μάλιστα προσπάθησε να τον αλληλέκον, αλλά για την ώρα έχει κλειστεί. Άλλοι συνάδελφοί της δεν ήταν το ίδιο τυχεροί. Στη Νοτιοανατολική Τουρκία, όπου ο στρατός και το αυτονομιστικό κίνημα των Κοϊνδών έχουν εγκλωβιστεί σε έναν σκληρό αγώνα, 60 γιατροί έχουν φυλακιστεί και 40000 έχουν συνθλιβεί από μισσημάτια να κρατούν από το 1992, σύμφωνα με τον Ισλαμικό Σύλλογο της Τουρκίας, που έχει βάλει βόμβες υπονοητές επί επονος θύματα των θυμάτων ασφαλείας, επειδή είχαν περιποιηθεί τραυματίες Κοϊνδών.

Μία οργάνωση από τη Βοστώνη, που ονομάζεται «Γιατροί για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα», οργάνωσε ένα δεύτερο τελετήριο σεμινάριο στην Κωνσταντινούπολη τον περασμένο μήνα, το οποίο παρακολούθησαν περίπου 100 γιατροί από όλη την Τουρκία. Στόχος του σεμιναρίου - παρό-

Οι Κοϊνδοί κρίβονται σε σπηλιές για να γλιτώσουν από τον ταυρκικό στρατό

μοια έχουν γίνει επί Γουαταμάλα, στην Κόστα Ρίκα και στην Αργεντινή - ήταν να παρθεί υποστήριξη και συμβουλές στους γιατρούς, που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του αγώνα

το σεμινάριο αυτό, που πραγματοποιήθηκε στο κτήρα ενός πανεπιστημίου, ήταν κλειστό για τον τοπικό τύπο από το

φύλο αντιπάλων και για να διεκδικήσει μέσο σε «αντί-απομόρφωση» -ζος καλό να αναφερθεί στο Πανεπιστήμιο Τζαζάν, όπου δικαιοκίνητοι πολιτών από το στρατό», είτε στους μετεγχοίνες ο Αμερικανός Γκερεκ Μίλας, καθηγητής της Νομικής στο Πανεπιστήμιο Τζαζάν, που «Έξω ότι θα βλάτε σε κίνδυνο τον εαυτό σας, αλλά εμείς στους Γιατρούς για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα» μπορούμε να σας προσφέρουμε βοήθεια. Εξήλιξε ότι το σεμινάριο θα στείλει το μήνυμά πως η διεθνή ιατρική κοινότητα σας παρακολουθεί με μεγάλο ενδιαφέρον».

Ένας από τους στόχους του σεμιναρίου ήταν εκπαιδευτικός. Οι Αμερικανοί γιατροί εξέδξαν στο ακρόαση πως να διακρίνουν ζώνυ μια πληγή που έχει προκληθεί από βασανιστήρια από μια πληγή που είναι εκάως νότος, ο ίδιος ο κρατούμενος ή ο ένας για δολοφονία ή άλλους ενδοβλαστικούς και μιας πτώ-

σης. Οι μετέγχοι συζητήθησαν τους τρόπους για τη μεταρμόρφωση του υπαρκτού συστήματος, σύμφωνα με το οποίο οι γιατροί καλούνται να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε κρατούμενους (είτι ώστε να μπορούν να υποβληθούν και σε βασανιστήρια) και οι στρατιωτικοί γιατροί έχουν ελάχιστη επαφή με τους υπαλλήλους συναδέλφων τους.

Ο Άτα Σόνερ, γενικός γραμματέας του Ισλαμικού Συλλόγου της Τουρκίας, ο οποίος ανακρίνεται, επειδή είχε κριτικάρει την κυβέρνηση, είτε ότι ο σύλλογος θα δημιουργήσει ένα διαρκές επιμορφικό πρόγραμμα για ιατροδικαστές, το οποίο θα δίνει υποθέσεις επίδοσης, ένα στο ακρόα βρίσκεται ένα πρόμοιο πρόγραμμα για τους γιατρούς της Νοτιοανατολικής Τουρκίας. Και αν όμως σε άλλες της εργασίες του σεμιναρίου - ήταν το πρώτο σεμινάριο στην Τουρκία, που ασχολήθηκε με κοδάρια τεχνικά θέματα. Αν μπορούσε να περάσει γιατρούς και ιατροδικαστές να κάνουν πιο σοβαρά τη δουλειά τους, τότε μπορούμε να τους μετατρέψουμε σε υπεραρκούς των ανθρώπινων δικαιωμάτων, ασπύτως της πολιτικής τους τοποθέτησης.